KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1519

av den 14 september 2015

om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 597/2009

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 18.1, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 598/2009 ([2]) införde rådet en slutgiltig utjämningstull på mellan 211,2 och 237 euro per ton nettovikt på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vid den tidpunkten klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (Taric-nummer 2710 19 41 20), 3824 90 91 och ex 3824 90 97 (Taric-nummer 3824 90 97 87) och med ursprung i Amerikas förenta stater (nedan kallat *Förenta staterna* eller *det berörda landet*). Den utjämningstull som införs genom den förordningen kallas nedan *de gällande åtgärderna*.

(2) Genom genomförandeförordning (EU) nr 443/2011 ([3]) utvidgade rådet, efter en undersökning om kringgående, den slutgiltiga utjämningstull som införts genom förordning (EG) nr 598/2009 till att även omfatta import till unionen av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, med undantag av de produkter som tillverkas av företagen BIOX Corporation, Oakville och Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada. Genom samma förordning utvidgade rådet den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009 till att även gälla import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna.

1.2 Gällande åtgärder beträffande andra tredjeländer

(3) Utanför ramen för detta förfarande är antidumpningsåtgärder för biodiesel för närvarande i kraft beträffande export från Argentina och Indonesien ([4]).

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 598/2009 av den 7 juli 2009 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 179, 10.7.2009, s. 1).

([3]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 443/2011 av den 5 maj 2011 om utvidgning av den slutgiltiga utjämningstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore (EUT L 122, 11.5.2011, s. 1).

([4]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, 26.11.2013, s. 2).

1.3 **Begäran om översyn**

(4) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ([5]) för de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna har Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) mottagit en begäran om översyn enligt artikel 18 i grundförordningen.

(5) Begäran ingavs den 9 april 2014 av European Biodiesel Board (nedan kallad *sökanden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av biodiesel. Begäran grundades på påståendet att subventioneringen och skadan för unionsindustrin sannolikt skulle återkomma om åtgärderna upphör att gälla.

1.4 **Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång**

(6) Efter samråd med den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ([6]) slog kommissionen fast att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn vid giltighetstidens utgång och offentliggjorde den 10 juli 2014 i *Europeiska unionens officiella tidning* ([7]) ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*). Samma dag inledde kommissionen en översyn vid giltighetstidens utgång av de gällande antidumpningsåtgärderna för import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna ([8]). Detta är ett parallellt men separat förfarande som hanteras genom en separat förordning.

(7) Före inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång underrättade kommissionen i enlighet med artiklarna 22.1 och 10.7 i grundförordningen Förenta staternas regering om att den hade mottagit en korrekt dokumenterad begäran om översyn och bjöd in Förenta staternas regering till samråd i syfte att klargöra situationen när det gäller innehållet i begäran om översyn och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Förenta staternas regering godtog erbjudandet om samrådet, som därefter hölls den 3 juli 2014. Vid samrådet fann man ingen lösning som kunde godtas av båda parter. Kommissionen beaktade emellertid Förenta staternas regerings synpunkter.

1.5 **Översynsperiod och skadeundersökningsperiod**

(8) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada omfattade perioden 1 juli 2013–30 juni 2014 (nedan kallad *översynsperioden*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för att skadan ska fortsätta eller återkomma omfattade perioden från och med den 1 januari 2011 fram till den 30 juni 2014 (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.6 **Berörda parter**

(9) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen uttryckligen den sökande, andra kända unionstillverkare, kända exporterande producenter i Förenta staterna och de amerikanska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt berörda intresseorganisationer om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.

(10) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden.

1.7 **Stickprovsförfarande**

(11) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att ett stickprovsförfarande kunde komma att tillämpas för de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

([5]) Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa utjämningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 289, 4.10.2013, s. 11).
([6]) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).
([7]) EUT C 217, 10.7.2014, s. 25.
([8]) Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT C 217, 10.7.2014, s. 14).

a) Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

(12) I tillkännagivandet om inledandet angav kommissionen att den valt ut ett preliminärt stickprov av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av de största representativa produktions- och försäljningsvolymerna, samtidigt som man försökte säkerställa geografisk spridning. Detta preliminära stickprov bestod av sju unionstillverkare i sju olika medlemsstater som svarade för nära 30 % av unionstillverkningen av biodiesel. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.

(13) Ett företag beläget i Italien begärde att få ingå i urvalet. Detta företag hade emellertid inlett sin verksamhet först i slutet av år 2013 efter att ha förvärvat en biodieselanläggning från en annan italiensk biodieseltillverkare som ingick i det preliminära urvalet. I avsaknad av de historiska uppgifter som är nödvändiga för att bedöma relevanta trender under skadeundersökningsperioden, och med tanke på det faktum att ett annat italienskt bolag redan ingick i det preliminära stickprovsurvalet, beslutade man att inte låta detta företag ingå i urvalet.

(14) Förenta staternas National Biodiesel Board (nedan kallad *NBB*) menade att det preliminära stickprovsurvalet skilde sig från urvalet i tidigare undersökningar om biodiesel, och hänvisade särskilt till två företag med betydande produktions- och försäljningsvolymer som nu inte ingick i urvalet. De två företag som identifieras av NBB var närstående till ett annat företag med högre försäljningsvolymer som redan ingick i urvalet, respektive hade lägre försäljningsvolym än ett företag i samma medlemsstat som ingick i urvalet. Därför skulle det inte ha ändrat representativiteten för det preliminära urvalet om något av dessa båda företag tagits med. Det bekräftades därför att det preliminära stickprovet utgör ett representativt urval inom unionsindustrin.

(15) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Förenta staternas regering att ett urval motsvarande 30 % av unionsindustrin inte kunde anses vara representativt för unionens biodieselindustri som helhet, och att mikroindikatorerna borde ha analyserats på bredare basis. Förenta staternas regering hänvisar till WTO:s överprövningsorgan i målet EG–fästdon där ett urval på 27 % ansågs litet i förhållande till den totala mängden och endast skulle få utgöra en betydande del vid granskningen av fragmenterade industrier.

(16) Kommissionen har, i strid med undersökningen i det målet, för denna undersöknings syften definierat unionsindustrin som hela industrin, och inte bara de företag som ingick i urvalet (skäl 151). Dessutom bedömdes alla makroindikatorer på grundval av hela industrin, medan endast vissa mikroindikatorer analyserades på nivån för företagen i stickprovsurvalet. Den övergripande analysen av unionsindustrins situation baserades emellertid på en bedömning av både mikro- och makroindikatorer. Under alla omständigheter anses unionsindustrin vara en splittrad bransch, eftersom den består av över 200 tillverkare över hela unionen, varav de flesta är små och medelstora företag. Kommissionen drar därför slutsatsen att urvalet, som representerade 30 % av unionsindustrin, är representativt, och den amerikanska invändningen avvisas därför.

b) Stickprovsförfarande avseende importörer

(17) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande.

(18) Bara ett fåtal icke-närstående importörer tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i stickprovet. Med hänsyn till det låga antalet beslutade kommissionen att något stickprovsförfarande inte var nödvändigt.

c) Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Förenta staterna

(19) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla exporterande producenter i Förenta staterna att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Förenta staternas beskickning vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

(20) 27 tillverkare i Förenta staterna svarade, men endast 9 gav de uppgifter om export och/eller inhemsk försäljning som efterfrågas för stickprovsförfarandet i bilaga I till tillkännagivandet om inledande. Ingen av dessa tillverkare exporterade till unionen under översynsperioden. Kommissionen gjorde ett urval bestående av tre exporterande tillverkare med den största volymen inhemsk försäljning och exportförsäljning. I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen hölls ett samråd om urvalet med alla kända exporterande berörda tillverkare och myndigheterna i Förenta staterna. Inga synpunkter lämnades.

(21) Ingen av de tillverkare som ingick i urvalet lämnade några svar på frågeformuläret inom tidsfristen. Den 7 oktober 2014 informerade kommissionen de tre utvalda exporterande tillverkarna om denna brist på svar.

(22) Den 10 oktober 2014 svarade en exporterande tillverkare i urvalet att man hade valt att inte besvara frågeformuläret. De andra båda utvalda exporterande tillverkarna begärde flera förlängningar av tidsfristen, vilket beviljades, utan att något fullständigt svar inkom.

(23) Den 10 november 2014 sände kommissionen ett brev till de tre företagen för att tillkännage sin avsikt att tillämpa artikel 28 i grundförordningen och grunda undersökningsresultaten på tillgängliga uppgifter. De amerikanska myndigheterna underrättades också om kommissionens avsikt att tillämpa artikel 28 i grundförordningen. Tidsfristen för att lämna synpunkter på denna skrivelse löpte ut den 21 november 2014.

(24) Den 21 november 2014 hade två av företagen i urvalet inte reagerat alls, och det tredje utvalda företaget förklarade att fristen inte var tillräcklig för att lämna svar.

(25) Kommissionen drog därför slutsatsen att ingen av de utvalda exporterande tillverkarna i Förenta staterna var samarbetsvillig i översynen vid giltighetstidens utgång. Därför beslutade kommissionen att tillämpa bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen och att positiva eller negativa avgöranden följaktligen kan träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

1.8 **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(26) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret från de amerikanska myndigheterna, från de unionstillverkare som ingick i urvalet och från fyra användare/handlare.

(27) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av huruvida subventionering förelåg, därav vållad skada och unionens intresse.

(28) Kontrollbesök på platsen genomfördes hos följande myndigheter i Förenta staterna:

Federala myndigheter i Förenta staterna

— Department of Treasury (DOT)

— Department of Agriculture (USDA)

Statliga myndigheter:

— Florida State Authorities, Tallahassee

— Iowa State Authorities, Des Moines

— Kansas State Authorities, Topeka

— Kentucky State Authorities, Frankfort

(29) Kontrollbesök på platsen genomfördes hos följande unionstillverkare:

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Spanien

— Biopetrol Rotterdam BV, Rotterdam, Nederländerna

— Diester industrie SAS, Rouen, Frankrike

— Novaol S.R.L., Milano, Italien

— Preol a.s., Lovosice, Tjeckien

— Rafineria Trzebinia SA, Trzebinia, Polen

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Tyskland

1.9 **Utlämnande av uppgifter**

(30) Den 3 juni 2015 meddelade kommissionen alla berörda parter de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess förslag att bibehålla de gällande utjämningsåtgärderna och uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter. Kommissionen övervägde de synpunkter som inkom från de berörda parterna och beaktade dem när så var lämpligt.

(31) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde NBB att bli hörd av förhörsombudet i handelspolitiska förfaranden, vilket beviljades.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(32) Den produkt som översynen gäller är densamma som i den undersökning om kringgående som ledde till införandet av de gällande åtgärderna (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*), nämligen fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (vanligtvis kallad biodiesel), i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna (nedan kallad *den berörda produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-numren ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 92, ex 3826 00 10 och ex 3826 00 90.

(33) Biodiesel är ett förnybart drivmedel som används för dieselmotorer inom transportsektorn. Konventionella motorer fungerar dock inte med ren biodiesel, utan kräver en blandning av mineraldiesel och en begränsad andel av biodiesel.

(34) Biodiesel som tillverkas i Förenta staterna är i huvudsak fettsyremetylester (FAME) som utvinns från ett stort antal olika växtoljor (sojaolja, palmolja, rapsolja) liksom från använda frityroljor, animaliska fetter eller biomassa som används som råvara för biodiesel. Begreppet ester hänför sig till resultatet från transförestring av växtoljor, dvs. blandning av en olja med en alkohol. Prefixet metyl hänför sig till metanol, som är den mest använda alkoholen i denna process, även om också etanol kan användas i tillverkningsprocessen, vilket ger upphov till fettsyreetylestrar.

(35) Alla typer av biodiesel och biodiesel i blandningar har, trots eventuella skillnader när det gäller den råvara som används för produktionen eller variationer i produktionsprocessen, samma eller mycket liknande grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper, och används för samma ändamål. De eventuella variationerna hos den berörda produkten påverkar inte dess grundläggande definition eller egenskaper, eller den uppfattning som olika parter har om produkten. I synnerhet ur slutanvändarens perspektiv gör det ingen skillnad vilken råvara den blandning som macken tillhandahåller är tillverkad av.

2.2 **Likadan produkt**

(36) Precis som i den ursprungliga undersökningen har den biodiesel som säljs på den amerikanska hemmamarknaden och den amerikanska biodiesel som säljs på export samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden. Den biodiesel som unionsindustrin producerar och säljer i unionen har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden som de produkter som exporteras från Förenta staterna till unionen. Därför är de likadana produkter i den nuvarande undersökningen i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.3 **Invändningar gällande produktdefinition**

(37) Förenta staternas regering hävdade att diesel som framställs av biomassa ([9]) är en bredare produktkategori än den berörda produkten. Men, såsom anges i förordningen om införande av en provisorisk utjämningstull, anses i den ursprungliga undersökningen ([10]) alla typer av biodiesel och biodieselblandningar, inklusive diesel som framställs av biomassa, vara biodieselbränslen och därmed omfattas av ett lagstiftningspaket som gäller energieffektivitet, förnybar energi och alternativa bränslen. Anledningen är att biodiesel som framställs av biomassa har samma eller mycket liknande grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden som biodiesel som framställts från andra källor. Slutsatserna i den ursprungliga undersökningen har inte ifrågasatts av någon berörd part och är fortfarande giltiga i denna översyn vid giltighetstidens utgång. Kommissionen avvisade följaktligen Förenta staternas regerings invändning.

3. **SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING**

3.1 **Inledande anmärkning**

(38) I enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen undersökte kommissionen om upphörandet av de gällande åtgärderna sannolikt skulle leda till en fortsatt eller återkommande subventionering. Begreppet återkommande innebär att en subvention inte behöver vara i kraft vid tidpunkten för inledandet eller när beslutet att bibehålla åtgärderna vidtas. Följaktligen kontrollerade kommissionen också huruvida subventioner som upphört efter översynsperioden sannolikt kommer att återkomma.

(39) Kommissionen har analyserat alla subventionssystem som identifierats i begäran om översyn och bett de amerikanska myndigheterna att lämna information om eventuella övriga subventionssystem. På grundval av uppgifterna i de amerikanska myndigheternas svar på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som var i kraft under översynsperioden:

Federala program

a) Skatteavdrag för blandning av biodiesel (*biodiesel mixture credit*) och biodieselavdrag (*biodiesel credit*).

b) Avdrag från inkomstskatt för små tillverkare av biodiesel från jordbruket.

c) Avdrag för tillverkning av cellulosabaserade biobränslen.

d) Jordbruksdepartementets bioenergiprogram för avancerade biobränslen.

Delstatliga program

a) Florida: Florida Biofuels Investment Tax Credit

b) Iowa: Iowa Biodiesel Producer Tax Refund

c) Kansas: Kansas Qualified Biodiesel Fuel Producer Incentive

d) Kentucky: Kentucky Biodiesel Production Tax Credit

([9]) Enligt amerikansk lagstiftning (26 U.S. Code, avsnitt 45Kc.3), avser uttrycket *biomassa* annat organiskt material än a) olja och naturgas (eller varje annan produkt därav) och b) kol (även brunkol) eller varje annan produkt därav.

([10]) Kommissionens förordning (EG) nr 194/2009 av den 11 mars 2009 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 67, 12.3.2009, s. 50), skäl 20, fotnot 5.

(40) Följande system ska inte analyseras eftersom de, på grundval av de uppgifter som lämnats av de amerikanska myndigheterna, antingen var inaktiva, hade löpt ut innan översynsperioden, eller inte tillhandahöll några fördelar för de amerikanska biodieseltillverkarna under översynsperioden:

Federalt program

Advanced biofuels loan guarantees

Delstatliga program

i) Alabama Biofuel Production Facility Tax Credit

ii) Arkansas Alternative Fuel Grants and Rebates

iii) Illinois Renewable Fuels Development Programme

iv) Indiana Biodiesel Production Tax Credit

v) Kentucky Alternative Fuel Production Tax Incentives

vi) Louisiana Biodiesel Equipment and Fuel Tax Exemption

vii) Maine Biofuels Production Tax Credit

viii) Maryland Biofuels Production Incentive

ix) Mississippi Biofuels Production Incentive

x) Missouri qualified biodiesel producer incentive fund

xi) Montana Alternative Fuel Production Property Tax Incentive

xii) Montana Biodiesel Production Facility Tax Credit

xiii) Nebraska Biodiesel Production Investment Tax Credit

xiv) New York Biofuel Production Tax Credit

xv) South Carolina Credit for Biodiesel Facilities

xvi) Texas fuel and biodiesel production incentive program

xvii) Virginia Biofuels Production Grants

xviii) Washington Alternative Fuel Loans and Grants

xix) Washington State biofuels production tax exemption

3.2 **Subventionering av import under översynsperioden – federala program**

3.2.1 *Skatteavdrag för blandning av biodiesel (biodiesel mixture credit) och biodieselavdrag (biodiesel credit).*

3.2.1.1 Rättslig grund

(41) Den rättsliga grunden för skattelättnadsprogram som omfattar tillverkare som blandar biodiesel, detaljhandlare och användare av biodiesel finns i US Code (U.S.C.), Title 26, Section 40A och Sections 6426 och 6427. Enligt dessa avsnitt gäller följande skattelättnader för biodieselbränsle:

i) Biodiesel mixture credit (skatteavdrag för blandning av biodiesel) (även kallat ”USD 1/gallon Scheme”).

ii) Biodiesel credit (skatteavdrag för biodiesel).

iii) Small agri-biodiesel producer credit (skatteavdrag för små tillverkare av biodiesel från jordbruket).

(42) Inkomstskatteavdraget för små tillverkare av biodiesel från jordbruket är en skattelättnad som endast tillämpas på dessa tillverkare. Detta stödprogram behandlas i skälen 59 till 63.

3.2.1.2 Stödberättigande

(43) För att ett företag ska vara berättigat till skatteavdrag för blandning av biodiesel enligt led i i skäl 41, ska företagets verksamhet omfatta blandning av biodiesel och dieselbränsle till en produkt som säljs som bränsle eller säljs för att användas som bränsle.

(44) Den som ansöker om detta avdrag måste få ett intyg från tillverkaren eller importören av biodiesel i vilket produkten identifieras tillsammans med angivelse av hur stor andel biodiesel och hur stor andel biodiesel från jordbruket ([11]) produkten innehåller. Skattelättnaden består av ett avdrag från punktskatt. Alternativt får företaget, om punktskatten är mindre än det totala avdraget, ansöka om att skillnaden återbetalas som avdrag på inkomstskatt. Ett utbetalningsbart inkomstskatteavdrag är ett avdrag från skattebetalarens inkomstskatt eller en direkt utbetalning. Avdraget definieras som utbetalningsbart, eftersom ett avdrag som är större än individens skattskyldighet kan betalas ut till skattebetalaren som en direkt betalning i pengar.

(45) Det biodieselavdrag som avses i led ii i skäl 41 är ett icke-utbetalningsbart skatteavdrag för återförsäljare och slutanvändare av ren biodiesel. Avdraget för ren biodiesel gäller endast för personer som fyller på ren biodiesel direkt i bränsletanken i ett fordon eller använder ren biodiesel som bränsle. Det bör noteras att även producenter som tillverkar sin egen biodiesel är berättigade till detta avdrag. För att kunna yrka på avdraget måste biodieseltillverkaren antingen agera som återförsäljare (fylla på produkten i slutanvändarens bränsletank) eller som slutanvändare (fylla på produkten i sina egna fordon).

3.2.1.3 Praktiskt genomförande

(46) Blandning av biodiesel med mineraldiesel ger rätt till biodieselblandningsavdrag från punktskatt eller inkomstskatt. Under översynsperioden uppgick de avdrag som gällde till 1 USD per gallon för alla typer av biodiesel, dvs. inklusive biodiesel från jordbruket och diesel från biomassa.

(47) Det slutliga skatteavdraget för blandat bränsle beror på andelen biodiesel i bränslet. Minimikravet och det vanligaste förfarandet är att producera en blandning med 0,1 % mineraldiesel och 99,9 % biodiesel (denna blandning kallas B99 i Förenta staterna), eftersom detta berättigar till det högsta skatteavdraget. Skatteavdraget står i proportion till andelen biodiesel i en blandad produkt (t.ex. 100 gallon B99 innehåller 99,9 gallon biodiesel

([11]) Enligt U.S.C.:s definition är biodiesel för jordbruket (agri-biodiesel) biodiesel som i sin helhet härrör från vegetabiliska jungfruoljor, inklusive estrar av majsolja, sojaolja, solrosolja, bomullsfrön, canola, cramble (oljekål), rapsolja, tistelolja, linfröolja, ris och senapsfrön samt animaliska fetter.

och berättigar till ett skatteavdrag på 99,90 USD). Konverteringen av ren biodiesel (B100) till en blandad produkt (B99) är en enkel process. Processen innebär att 0,1 % mineraldiesel tillförs till ren biodiesel, och den leder inte till någon betydande omvandling av den berörda produkten. Rätten till avdrag grundar sig på att en blandning görs.

(48) Tillverkare av biodiesel kan ansöka om avdrag när de själva genomför blandningsprocessen. I sådana fall måste ren biodiesel blandas med mineraldieselbränsle. När det gäller rätten till avdrag finns det inga skillnader mellan biodieselblandningar avsedda för inhemsk försäljning och biodieselblandningar avsedda för exportförsäljning.

(49) Företag som inte tillverkar ren biodiesel utan köper den och blandar den till en blandprodukt är också berättigade till skatteavdrag. Sådana företag måste få ett intyg från tillverkaren eller importören (och i förekommande fall från mellanliggande återförsäljare) om att biodieseltillverkaren inte har yrkat på skatteavdraget. Intyget, som kan överlåtas, ger innehavaren rätt till ett skatteavdrag på 1 USD per gallon ren biodiesel.

(50) Skattelättnaden kan fås som ett avdrag från punkt- eller inkomstskatt eller som en direkt utbetalning av pengar. Avdragets storlek är densamma (1 USD per gallon), oavsett om ansökan gäller avdrag från punktskatt, avdrag från inkomstskatt, direkt utbetalning till skattebetalaren eller en kombination av dessa.

(51) Enligt U.S.C. är förutsättningen för att få avdrag för blandning av biodiesel att företaget som blandar biodiesel med mineraldiesel får ett biodieselintyg (*Certificate for Biodiesel*) från biodieseltillverkaren där tillverkaren bl.a. intygar mängden biodiesel som intyget gäller och anger huruvida det gäller biodiesel från jordbruket eller annan biodiesel. Om ett företag som tillverkar biodiesel senare blandar denna biodiesel med mineraldiesel och ansöker om skatteavdrag, måste företaget bifoga biodieselintyget till ansökningshandlingarna. Om en person som mottar ett biodieselintyg senare säljer biodieseln utan att göra någon biodieselblandning måste biodieselintyget överlämnas till köparen tillsammans med ett intyg för biodieselåterförsäljare. Detta betyder att ett företag som blandar biodiesel och ansöker om skatteavdrag kan få biodieselintyget direkt från tillverkaren eller via en biodieselåterförsäljare. Detta intyg kan överlåtas och det berättigar innehavaren till ett skatteavdrag på 1 USD per gallon biodiesel som sökanden använder för att göra en biodieselblandning.

(52) Inga nya uppgifter blev tillgängliga under översynsperioden som skulle kunna ifrågasätta slutsatserna från den ursprungliga undersökningen att all biodiesel subventioneras genom denna skattelättnad.

(53) Vad gäller biodieselavdraget kan en återförsäljare (eller en biodieseltillverkare som agerar som återförsäljare) eller en slutanvändare av oblandad biodiesel, i motsats till den tidigare undersökningen när avdraget uppgick till 1 USD per gallon oblandad (ren) biodiesel från jordbruket eller 0,50 USD per gallon annan oblandad biodiesel, nu begära avdrag på 1 USD per gallon oblandad (ren) biodiesel från jordbruket eller andra typer av biodiesel och diesel som framställs av biomassa som ett icke-utbetalningsbart allmänt avdrag från affärsinkomst. Detta avdrag påverkar verksamhetens inkomstskatt. Avdraget är inte utbetalningsbart, dvs. om verksamhetens avdrag är större än skattskyldigheten kan överskottet inte ersättas som en direkt betalning i pengar. Enligt de uppgifter som lämnats av de amerikanska myndigheterna kan avdrag från affärsinkomst som beviljats för ett år överföras bakåt två år och överföras framåt tjugo år.

(54) De amerikanska myndigheterna medgav att vissa biodieseltillverkare måste ha åtnjutit denna kredit under översynsperioden i egenskap av återförsäljare eller användare, men kunde inte kvantifiera de exakta förmåner dessa företag därigenom åtnjutit under översynsperioden.

3.2.1.4 Slutsats

(55) Skatteavdrag för blandning av biodiesel och biodiesel måste anses utgöra ett skatteincitament, oavsett om det beviljas som en utbetalning av pengar (endast möjligt för blandning av biodiesel) eller som en skattelättnad (tillämpligt för båda skatteavdrag).

(56) Kommissionen anser att programmen utgör subventioner enligt artikel 3.1 a i och artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från Förenta staternas regering i form av direkt bidrag (utbetalning av pengar, endast möjligt för blandning av biodiesel) och lättnad för skatteintäkter som annars skulle drivas in (skatteavdrag, tillämpligt för båda typer). Subventionerna innebär en förmån för de mottagande företagen.

(57) Programmen är begränsade till företag inom biodieselindustrin och anses därför vara selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen, och därför är den berörda subventionen utjämningsbar.

(58) Eftersom avdraget för blandning av biodiesel slutligen utgörs av en subvention på 1 USD per gallon för alla typer av biodiesel anser kommissionen att detta system har gett betydande subventioner till de amerikanska exporterande tillverkarna och därmed varit det i särklass viktigaste systemet under översynsperioden.

3.2.2 *Avdrag från inkomstskatt för små tillverkare av biodiesel från jordbruket*

3.2.2.1 Rättslig grund

(59) Enligt U.S.C. (Title 26, Section 40A) har även små tillverkare av biodiesel från jordbruket rätt till avdrag från inkomstskatt.

3.2.2.2 Stödberättigande

(60) Programmet gäller endast små tillverkare av ren biodiesel från jordbruket. Aktörer som blandar eller handlar med biodiesel, men som inte är tillverkare, har inte rätt till detta avdrag. Som liten tillverkare räknas en aktör vars produktionskapacitet inte överstiger 60 miljoner gallon biodiesel från jordbruket per år. En liten tillverkare av biodiesel från jordbruket kan ansöka om 0,10 USD icke-utbetalningsbart allmänt avdrag från affärsinkomst för varje tillverkad gallon biodiesel från jordbruket. En tillverkares stödberättigade produktion får inte överskrida 15 miljoner gallon under ett visst beskattningsår. För att tillverkaren ska kunna beviljas avdrag måste biodieseln i fråga användas som bränsle, säljas för användning som bränsle eller användas för att göra en biodiesel-dieselbränsleblandning som används som bränsle eller säljs för användning som bränsle. Producenterna kan följaktligen kombinera detta system med systemet för blandning av biodiesel och därmed sammanlagt erhålla 1,10 USD per gallon. Däremot är stora tillverkare av biodiesel från jordbruket endast stödberättigade för blandning av biodiesel.

3.2.2.3 Praktiskt genomförande

(61) Yrkan om icke-utbetalningsbart allmänt avdrag från affärsinkomst görs årligen i samband med inkomstskattedeklarationen. Avdraget för varje gallon biodiesel som sökanden har tillverkat under det berörda beskattningsåret (högst 15 miljoner gallon) räknas av från det sökande företagets inkomstskatt. Om det gjorda avdraget är större än sökandens skattskyldighet kan överskottet överföras till efterföljande beskattningsår.

3.2.2.4 Slutsats

(62) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från Förenta staternas regering i form av lättnader på skatteintäkter som annars skulle drivas in. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(63) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.2.3 *Bioenergy programme for advanced biofuel (Bioenergiprogram för avancerade biodrivmedel) (BPAB)*

3.2.3.1 Rättslig grund

(64) Amerikanska jordbruksdepartementets (USDA) *Bioenergy programme for advanced biofuel* (BPAB) regleras i avdelning IX, avsnitt 9005 i *Farm Security and Rural Investment Act* från 2002 (”2002 Farm Bill”). Programmet var tänkt att löpa ut 2012, men förlängdes under 2013 och därefter under 2014. Genom jordbrukslagen 2014 utvidgades programmet med ytterligare 5 år, till slutet av 2018.

3.2.3.2 Stödberättigande

(65) Detta program ger direkta bidrag till tillverkare av avancerade biobränslen, vilka i allmänhet definieras som ”bränsle framställt av annan biomassa än majskornsstärkelse”. Definitionen inbegriper diesel som framställs av biomassa ([12]). Högst fem procent av programmets medel kan delas ut till behöriga tillverkare med raffineringskapacitet för avancerade biodrivmedel på över 150 000 000 gallon avancerade biobränslen per år. Blandningsföretagen är inte stödberättigande inom ramen för programmet.

3.2.3.3 Praktiskt genomförande

(66) Deltagarna erhåller direkta utbetalningar från staten efter att ha ansökt om att få delta i programmet. Tillverkarna måste först registrera sig hos myndigheten och underteckna ett kontrakt. Tillverkarna ska lämna in betalningsansökningar för varje kvartal under beskattningsåret för att få betalning för sin produktion av avancerade biodrivmedel under det kvartalet. Betalning tillhandahålls både för faktisk tillverkning och ökad tillverkning. Utbetalningarna för faktisk produktion beräknas per kvartal för mängden faktiskt tillverkat avancerat biobränsle varje kvartal.

(67) Utbetalningarna för ökad produktion görs för mängden stödberättigat avancerat biobränsle som tillverkats under ett beskattningsår och som överstigit mängden som tillverkades under de föregående beskattningsåren (sedan 2009).

(68) Finansieringen delas mellan alla tillverkare som gett sig till känna, på grundval av produktionens Btu ([13])-värde. Finansieringen fördelas jämnt mellan alla tillverkare beroende på Btu-värde.

3.2.3.4 Slutsats

(69) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från Förenta staternas regering i form av en direkt utbetalning. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(70) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.2.4 *Avdrag för tillverkning av cellulosabaserade biobränslen*

3.2.4.1 Rättslig grund

(71) Programmet har existerat sedan den 1 januari 2009 och infördes genom Food, Conservation and Energy Act, 2008. Efter den 1 januari 2011 förlängdes programmet på samma sätt som de andra tre systemen ovan (se avsnitt 3.4.1). Lagen, som antogs den 19 december 2014, återinförde retroaktivt ordningen för hela året 2014 ([14]), men företag kan föra över den skattelättnad som förvärvats från systemet framåt med upp till 20 år.

([12]) Avsnitt 428.102 ”Definitioner” i genomförandeförordningarna: ”Bränsle motsvarande diesel framställt av förnybar biomassa, däribland vegetabilisk olja och animaliskt fett.” Potentiellt sett kan ”biobränsle framställt av avfall, däribland rester av grödor, annat vegetabiliskt avfall, djuravfall, matavfall och trädgårdsavfall” också omfatta tillverkning av biodiesel.

([13]) British thermal unit (Btu) är en energienhet motsvarande cirka 1 055 joule.

([14]) Med hjälp av 2014 års Tax Increase Prevention Act, som undertecknades av presidenten den 19 december 2014. Förlängning av Second Generation Biofuel Producer Credit.

3.2.4.2 Stödberättigande

(72) Detta system ger 1,01 USD per gallon icke-utbetalningsbart allmänt avdrag från affärsinkomst till andra generationens biobränsle som används som bränsle eller säljs för att användas som bränsle. Tillverkare är stödberättigade, inklusive tillverkare av biobränsle som härrör från förnybar cellulosa och lignin eller hemicellulosa, samt av algbaserade bränslen.

3.2.4.3 Praktiskt genomförande

(73) De amerikanska myndigheterna har inte lämnat några detaljerade uppgifter om de förmåner som tillhandhållits under översynsperioden. De hävdade att de först kommer att kunna uttala sig om förmånerna för 2013 i oktober 2015 och för 2014 under 2016. Det verkar dock som att systemet inte har medfört fördelar för producenter av diesel som kan anses vara andra generationens bränslen. Detta beror på att sådan diesel ännu inte verkar framställas i kommersiell skala och de kvantiteter som tillverkas och säljs på marknaden är ganska marginella.

3.2.4.4 Slutsats

(74) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen inte att detta system medfört fördelar för tillverkarna av biodiesel under undersökningsperioden, och har inte analyserat dess inverkan på eventuell fortsatt och/eller återkommande subventionering.

3.3 **Subventionering av import under översynsperioden – statliga program**

3.3.1 *Florida Biofuels Investment Tax Credit*

3.3.1.1 Rättslig grund

(75) Den rättsliga grunden för detta system, som drivs av Florida Department of Agriculture and Consumer Services, är avsnitt 220.192 i Florida Statutes.

3.3.1.2 Stödberättigande

(76) Programmet Renewable Energy Technologies Investment Tax Credit ger alla stödberättigade enheter ett årligt skatteavdrag på bolagsskatt för samtliga investerings-, drifts- och underhållskostnader samt kostnader för forskning och utveckling som uppkommit mellan den 1 juli 2012 och den 30 juni 2016, i samband med en investering i produktion, lagring eller distribution av biodiesel, etanol och andra förnybara drivmedel i delstaten Florida.

3.3.1.3 Praktiskt genomförande

(77) Ansökan om skatteavdrag måste lämnas in före den 1 november varje år och granskas enligt ”först till kvarn”-principen. De sökande ska styrka samtliga stödberättigande kostnader. De ska också lämna in en sammanfattande redogörelse för hur material används i samband med investeringar i produktion, lagring och distribution av biodiesel (B 10-B 100), etanol (E 10-E 100) eller andra förnybara bränslen i Florida. Dessutom ska de bifoga den ifyllda ansökan en beskrivning av projektets ekonomiska effekter i Florida.

(78) Systemet medger ett årligt avdrag på bolagsskatten motsvarande 75 % (upp till 1 miljoner USD per skattebetalare och 10 miljoner USD totalt per delstatsbeskattningsår) för alla kapitalkostnader, drifts- och underhållskostnader samt kostnader för forskning och utveckling i samband med en investering i produktion, lagring och distribution av, bland annat, biodiesel och andra förnybara bränslen i delstaten. Avdraget uppgår till max 1 miljon USD per skattebetalare, och outnyttjade belopp får överföras och användas under beskattningsåren från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2018, varefter överföringen löper ut och inte får användas längre.

3.3.1.4 Slutsats

(79) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från delstaten Florida i form av lättnader på skatteintäkter som annars skulle drivas in. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(80) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och andra typer av bränsle, och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.3.2 *Iowa Biodiesel Producer Tax Refund*

3.3.2.1 Rättslig grund

(81) Den rättsliga grunden för detta system, som drivs av Iowa Department of Revenue, är avsnitt 423.4(9) i Iowa Code.

3.3.2.2 Stödberättigande

(82) Producenten måste vara en tillverkare av biodiesel, registrerad av Förenta staternas miljövårdsmyndighet (United States Environmental Protection Agency), i enlighet med 40 C.F.R. § 79.4. Biodieseln måste vara avsedd att användas i biodieselblandat bränsle i enlighet med Iowa Code Section 214A.2. Biodieseln måste vara framställd i Iowa.

3.3.2.3 Praktiskt genomförande

(83) Stödberättigade biodieseltillverkare måste ansöka om återbetalning med uppgifter om antalet gallon biodiesel som producerats under kvartalet. Department of Revenue granskar ansökan om återbetalning och utfärdar, ifall ansökan godkänns, en utbetalning till varje biodieselproducent.

(84) Ansökningarna tas emot i april, juli, oktober och januari varje år, och återbetalning sker i maj, augusti, november och februari varje år.

(85) Programmet omfattar återbetalning på 0,03 USD per gallon biodiesel som tillverkats i Iowa (0,03 USD för 2012, 0,025 USD för 2013 och 0,02 USD för 2014–2017). Bidraget är begränsat till de första 25 miljoner gallon som produceras vid varje anläggning.

3.3.2.4 Slutsats

(86) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från delstaten Iowa i form av lättnader på skatteintäkter som annars skulle drivas in. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(87) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och andra typer av bränsle, och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.3.3 *Kansas Qualified Biodiesel Fuel Producer Incentive*

3.3.3.1 Rättslig grund

(88) Den rättsliga grunden för detta system, som drivs av Kansas Department of Revenue, är Kansas Statutes Annotated (K.S.A.). 79-34,155 till K.S.A. 79-34,159 och Kansas Administrative Regulations (K.A.R.) 92-27-1 till K.A.R. 92-27-5. Systemet kommer att upphöra att gälla den 1 juli 2016.

3.3.3.2 Stödberättigande

(89) Kansas Qualified Biodiesel Producer Incentive Fund ger ett direkt bidrag på 0,30 USD per gallon till biodieselproducenter som är etablerade i delstaten Kansas. Incitamentsersättningar är beroende av tillgängliga medel och fördelas proportionellt, om så krävs.

(90) Systemet har varit underfinansierat under de senaste åren och i detta skede har inga anslag planerats fram till och med den 1 juli 2015. Stödordningen har inte fått någon finansiering efter den 1 juli 2014. Flera amerikanska tillverkare har emellertid fått bidrag genom systemet under översynsperioden. Dessutom kan det inte uteslutas att hela eller delar av beloppet för finansiering som föreskrivs i stadgarna (875 000 USD per kvartal) skulle kunna anslås till stödordningen efter den 1 juli 2015.

3.3.3.3 Slutsats

(91) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från delstaten Kansas i form av en direkt utbetalning. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(92) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och andra typer av bränsle, och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.3.4 *Kentucky Biodiesel Production Tax Credit*

3.3.4.1 Rättslig grund

(93) Den rättsliga grunden för detta system, som drivs av Kentucky Department of Revenue, är Kentucky Revised Statues (KRS) 154.27 och Kentucky Administrative Regulations (KAR) 307 KAR 1:040.

3.3.4.2 Stödberättigande

(94) En biodieselproducent, biodieselblandare eller tillverkare av förnybar diesel som fysiskt är etablerad i Kentucky har rätt till skattelättnad för produktion.

3.3.4.3 Praktiskt genomförande

(95) En bidragsberättigad sökande måste till Department of Revenue lämna in en ansökan senast den 15 januari föregående kalenderår. Den sökande måste styrka att den biodiesel som tillverkas uppfyller vissa specifikationskrav.

(96) En sökande som ansöker om skatteavdraget måste i sin skattedeklaration bifoga de intyg som utfärdats av ministeriet.

(97) Avdraget är en 1 USD per gallon biodiesel som tillverkas av en biodieselproducent, en USD per gallon biodiesel som används i blandningssammanhang av biodieselblandare, 1 USD per gallon förnybar diesel (dvs. diesel från biomassa) som tillverkas av en producent av förnybar diesel, såvida inte det totala belopp som beviljas alla biodieseltillverkare, dieselblandare och tillverkare av förnybar diesel överstiger det årliga taket för avdrag för biodiesel och förnybar diesel.

(98) Det sammanlagda årliga avdragstaket för biodiesel och förnybar diesel för 2013 och 2014 var 10 miljoner USD i enlighet med KRS 141.422 (1)(c).

(99) Om det totala beloppet för avdrag för alla biodieseltillverkare, blandare av biodiesel och tillverkare av förnybar diesel överstiger takbeloppet för det årliga avdraget för biodiesel och förnybar diesel, ska ministeriet fastställa det avdragsbelopp som de enskilda biodieseltillverkarna, biodieselblandarna och tillverkarna av förnybar diesel får genom att multiplicera det årliga avdragstaket för biodiesel och förnybar diesel med ett bråktal där täljaren är biodieseltillverkarens, -blandarens eller tillverkarens av förnybar biodiesel godkända avdragsbelopp, och vars nämnare är det totala godkända avdraget för alla biodieseltillverkare, biodieselblandare och tillverkare av förnybar diesel.

3.3.4.4 Slutsats

(100) Kommissionen anser att detta system utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom programmet ger tillgång till ett finansiellt bidrag från delstaten Kentucky i form av lättnader på skatteintäkter som annars skulle drivas in. Incitamentet innebär en fördel för de mottagande företagen.

(101) Programmet är begränsat till företag som tillverkar biodiesel och andra typer av bränsle, och anses därför vara selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen och därmed är subventionen utjämningsbar.

3.4 **Sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering**

(102) Det huvudsakliga systemet, liksom i den ursprungliga undersökningen, fortsatte att vara Biodiesel mixture credit scheme. Detta system var i kraft under översynsperioden men löpte ut den 31 december 2014. Nedan analyseras utvecklingarna i lagstiftningen och sannolikheten för att subventionerna återinförs, tillsammans med biodieselavdraget och avdraget för små tillverkare av biodiesel från jordbruket (*small agri-biodiesel producer income tax credit*).

3.4.1 *De tre federala programmens löptider och förlängningar*

(103) De tre federala programmen (biodiesel mixture credit, biodiesel credit och small agri-biodiesel producer credit) har antagits inom ramen för 2004 års American Jobs Creation Act ([15]) och trädde i kraft den 1 januari 2005. De skulle löpa ut den 31 december 2008. Sedan dess har de nått slutet av sin löptid och förlängts fyra gånger:

i) Den första förlängningen var fram till den 31 december 2009 och antogs genom lag 110-343, som undertecknades den 3 oktober 2008 (*Emergency Economic Stabilisation Act of 2008: Division B –Energy Improvement and Extension Act of 2008*).

ii) Den andra förlängningen var fram till den 31 december 2011 och antogs genom lag 111-312, undertecknat den 17 december 2010 (*Tax Relief, Unemployment Insurance Reauthorization, and Job Creation Act of 2010*).

iii) Den tredje förlängningen var fram till den 31 december 2013 (även retroaktivt för 2012) och antogs genom lag 112-240, undertecknad den 2 januari 2013 (*American Taxpayer Relief Act of 2012*).

iv) Den fjärde och hittills sista förlängningen var fram till den 31 december 2014 och antogs genom 2014 års *Tax Increase Prevention Act*, som undertecknades av presidenten den 19 december 2014.

([15]) Förlängd genom *Energy Policy Act of 2005*, § 1344 (P.L. 109-58) och ändrad genom *Energy Improvement and Extension Act*, 2008 (P.L. 110-343, Division B) § 202-203.

(104) Under hela sin existens har de tre federala systemen således inte bara ständigt återupptagits, utan har vid två tillfällen (2013 och 2014) även återinförts retroaktivt 11 månader efter det att de hade löpt ut. Systemen har därför, alltsedan de infördes 2005 och fram till slutet av 2014, varit kontinuerligt tillgänglig för biodieseltillverkarna, antingen genom enkla förlängningar av systemen eller genom förlängning med retroaktiv verkan.

(105) Anslagen för 2014 kommer först att betalas ut till stödmottagarna under det andra halvåret 2015 ([16]), eftersom tidsfristen för att ansöka om det retroaktivt införda programmet förlängdes till och med den 8 augusti 2015.

3.4.2 *Sannolikheten för återkommande subventionering genom de tre federala programmen*

(106) Kommissionen anser att det är mycket sannolikt att de tre federala systemen kommer att återinföras under den närmaste framtiden, även retroaktivt för perioden efter den 31 december 2014, av följande skäl:

(107) De senaste fyra förlängningarna som beskrivs i avsnitt 3.4.1 visar för det första på ett fast mönster att återinföra systemen.

(108) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NBB att det inte skulle finnas något etablerat mönster för att återinföra systemen, eftersom de båda senaste återinförandena avsett en tidigare, snarare än en framtida period. På denna grundval hävdade NBB att om det funnes ett mönster som kunde kopieras under 2015 skulle ett återinförande vara tänkbart för 2015 men inte för 2016. De påstod att det inte vore möjligt att med tillräcklig grad av sannolikhet förutse att biodiesel som tillverkas i Förenta staterna skulle gynnas av skatteavdrag för blandning av biodiesel vid försäljning under 2016.

(109) NBB:s påstående är felaktigt och bör därför avvisas. Endast det sista återinförandet avsåg uteslutande det förflutna (2014), medan samtliga föregående återställanden även omfattade kommande perioder. Exempelvis omfattade återinförandet den 2 januari 2013 retroaktivt även 2012, men även hela år 2013. Även utvidgningarna 2008 och 2010 omfattade 2009 respektive 2011. Mönstret är därför inte bara ett retroaktivt återinförande av systemen, utan alla tidigare återställningar, utom det år 2014, omfattade även framtida perioder av systemet. Under alla omständigheter är det irrelevant om nästa återinförande av ordningen endast skulle omfatta 2015 eller även 2016. Hittills har resultatet av de tidigare återställandena varit fortsatt subventionering, och det finns ingenting som tyder på att detta mönster kommer att upphöra. Det är därför sannolikt att 2016 (och de följande åren) skulle täckas retroaktivt av framtida återinföranden, med tanke på följande faktorer:

i) Det etablerade mönstret att återinföra systemen.

ii) Det faktum som konstateras i skälen 116–120 att det inte har skett någon förändring i priset på biodiesel på de amerikanska inhemska marknaderna efter det att systemen löpt ut i det förflutna.

iii) Finansieringen av systemen har i det förflutna alltid fortsatts och inte avskaffats.

iv) Även om systemen avskaffades skulle detta behöva ske gradvis.

(110) NBB lade också fram ett antal argument för att återinförandet av de tre federala programmen skulle anses vara en ren möjlighet, men inte en sannolikhet. För det första citerade NBB ett uttalande av *International Council on Clean Transportation* (ICCT) enligt vilket de hävdade att det inte skulle finnas några bevis för att biodiesel fortfarande behöver skattelättnader.

([16]) Myndigheten (*Internal Revenue Service*) är skyldig att betala inom 60 dagar efter det att ansökan mottagits (senast den 8 augusti 2015), annars måste IRS betala ersättning.

(111) För det andra påpekade NBB att ett nyligen framlagt förslag till reform av skatteavdragen för biodiesel (*Biodiesel Tax Incentive Reform and Extension Act* – även kallad *Draft Bill 2021*), 2014, med ett förslag om att förlänga avdragen på inkomst- och punktskatt för biodiesel till och med den 31 december 2017, underkänts i kongressen. NBB hävdade att representanthuset inte heller förväntas ta upp eller anta lagstiftning under 2015 för att fortsätta avdragen för biodiesel (och biodieselblandning).

(112) Det första påståendet avser en förklaring från ICCT daterad den 31 juli 2014. De amerikanska myndigheterna följde inte detta råd och förlängde systemet i slutet av samma år. Följaktligen bör föga vikt fästas vid uttalanden av ICCT när man bedömer sannolikheten av framtida återinföranden.

(113) Vad gäller det andra påståendet, *Draft Bill S.2021* ([17]), så har detta lagförslag inte antagits av 2013–2014 års kongress, och representanthuset har inte antagit en förlängning av skattelättnaderna. Däremot infördes ett nytt lagförslag i kongressen den 21 maj 2015, och det föreslås en utvidgning av de tre subventionssystemen för perioden mellan den 31 december 2014 och den 31 december 2016 ([18]). Det är därför oriktigt att det för närvarande inte finns något lagstiftningsförslag som diskuteras i Förenta staternas lagstiftningssystem. Även om den nya lagen inte antas har erfarenheten visat att Förenta staternas lagstiftningssystem medger att en lag föreslås och antas på endast 18 dagar. Enligt de uppgifter som lämnats av de amerikanska myndigheterna lades 2014 års *Tax Increase Prevention Act* fram inför representanthuset först den 1 december 2014, och det sista steget i lagstiftningsförfarandet var endast 18 dagar senare, när president Obama undertecknade lagförslaget och antog den nya lagen den 19 december 2014. Med hänsyn till det faktum att sådana förlängningar enligt det amerikanska rättssystemet kan tillämpas retroaktivt, som till exempel återinförandet 2013, som retroaktivt omfattade även 2012, kan en ny förlängning till och med göras efter 2015.

(114) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NBB också att kommissionens bedömning (se skäl 107) inte uppfyllde de rättsliga kraven i artikel 18.1 i grundförordningen, som enligt deras uppfattning kräver att kommissionen visar att utgången av utjämningstullar skulle leda till att subventioneringen återkommer.

(115) Enligt artikel 18.1 i grundförordningen ska sannolikheten för återkommande subventionering styrkas, vilket nödvändigtvis innebär att subventionerad import till EU skulle återuppstå utan åtgärder. Som analyseras i detalj i avsnitt 3.5 nedan, fastställde kommissionen att det är sannolikt att biodieseltillverkarna skulle återuppta exporten av biodiesel till subventionerade priser till unionsmarknaden i stora volymer, om åtgärderna tillåts upphöra.

(116) För det andra har inga förändringar i priserna på biodiesel på Förenta staternas inhemska marknad iakttagits som skulle kunna ha att göra med utgången av de tidigare systemen eller deras nuvarande utgång efter den 31 december 2014. Enligt de uppgifter som lämnats av NBB ([19]) sjönk de inhemska priserna på biodiesel under finanskrisen 2008, men ökade igen under andra och tredje kvartalet 2010 och förblev därefter relativt stabila till och med slutet av 2013. Under första halvåret 2014 sjönk priserna med ungefär 30 % samtidigt som de skulle ha förväntats öka, om tillverkarna hade räknat med att systemen inte skulle återinföras. Detta visar att biodieseltillverkare liksom andra marknadsaktörer hade starka förväntningar om att systemen återinförs retroaktivt i framtiden, med beaktande av följande:

i) Subventionernas omfång i förhållande till försäljningspriset för biodiesel.

ii) Det faktum att den ursprungliga undersökningen visade att vissa biodieseltillverkare i sina priser direkt inför köparens avdrag enligt systemet med avdrag på 1 USD per gallon ([20]).

(117) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NBB att biodieselpriserna fluktuerar i enlighet med priserna på mineraldiesel och kostnaden för råmaterial. NBB hävdade därför att man inte kan dra någon slutsats av prisutvecklingen för biodiesel i fråga om sannolikheten för återkommande subventionering, såvida inte effekterna av råvarukostnaderna och priserna på mineraldiesel beaktas.

([17]) https://www.congress.gov/bill/113th-congress/senate-bill/2021/text
([18]) HR 2517 "Powering American Jobs Act of 2015", framlagd av Mike Kelly. Tillgänglig på https://www.congress.gov/bill/114th-congress/house-bill/2517/text?q={%22search%22%3A[%22\%22hr2517\%22%22]}#toc-H48B28727047A4954BB43B03E81976580, besökt den 8 juli 2015
([19]) NBB:s skrivelse av den 29 september 2014.
([20]) Se skäl 55 i förordning (EG) nr 194/2009.

(118) Oberoende av hur priserna på mineraldiesel och råvarukostnaderna påverkar prisfluktuationen för biodiesel drar kommissionen slutsatsen att den subvention som biodieseltillverkare erhåller för varje gallon biodiesel som produceras måste ha minskat produktionskostnaden avsevärt. Detta återspeglas också i det slutliga fastställandet av priset på biodiesel. Eftersom det inte förekom något samarbete från amerikanska företag, är det inte möjligt att fastställa den exakta effekten på produktionskostnaden. Kommissionen uppskattar dock att den subvention på 1 USD som tillhandahölls för varje gallon biodiesel utgjorde ungefär en tredjedel av det slutliga inhemska priset på biodiesel i Förenta staterna under översynsperioden. Följaktligen upprepar kommissionen sitt konstaterande att biodieselpriset skulle ha förväntats öka i det förflutna, om producenterna inte räknat med att subventionerna skulle återinföras. Inga förändringar i priserna på biodiesel i Förenta staternas inhemska marknad har emellertid iakttagits som skulle kunna vara kopplade till utgången av de tidigare systemen eller deras nuvarande slut efter den 31 december 2014.

(119) För det tredje kan den amerikanska biodieselindustrin inte bara kontinuerligt utnyttja de subventioner som tillhandahållits av de tre federala systemen, utan finansieringen har heller aldrig avskaffats för någon viss tidsperiod. Detta system har aldrig varit underfinansierat, och inte heller har dess omfång eller förmånstagare/förmåner minskats. Tvärtom utvidgades under 2008 ([21]) avdraget på 1 USD per gallon till alla tillverkare av biodiesel och inte endast till producenter av biodiesel från jordbruket. Faktum är att den finansiering som beviljats under 2013 mer än fördubblades jämfört med 2012, medan finansieringen för första halvåret 2014 var högre än den sammanlagda finansieringen för 2013 ([22]).

Finansiering i miljoner USD	2011	2012	2013	1.6.2013–31.12.2013	2014 (t.o.m. 30 juni 2014)
Biodiesel Fuel Mixture Excise Credits	760,7	847,0	1 603,2	1 427,8	1 830,2

(120) För det fjärde, med tanke på systemens vikt för den amerikanska biodieselindustrin och alla marknadsaktörers förväntningar att systemen skulle fortsätta att existera, skulle Förenta staterna inte bara kunna låta systemen upphöra att gälla, även om man skulle besluta att avskaffa systemen i framtiden. I stället skulle den tillgängliga finansieringen behöva minskas gradvis, dvs. över flera år, och/eller antalet berättigade stödmottagare skulle behöva begränsas. Annars skulle man riskera att orsaka allvarlig skada på den inhemska biodieselindustrin, med betydande jobbförluster (industrin sysselsätter omkring 60 000 personer ([23])) och ökat beroende av import av diesel. Dessutom skulle man inte kunna uppfylla de miljömål som fastställts av regeringen genom användning av biodiesel ([24]).

(121) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NBB att det faktum att tillräckliga medel fanns tidigare och att omfattningen av stödmottagarnas förmåner inte minskat i det förflutna skulle vara irrelevant för fastställandet av sannolikheten för att ett subventionsprogram som har löpt ut skulle återinföras. NBB hävdade vidare att det faktum att den amerikanska industrin sysselsätter omkring 60 000 människor inte automatiskt betyder att subventionsprogram måste återinföras eller måste minska gradvis. Det faktum att *Renewable Fuel Standard* ("RFS")-2 kräver att minst 1 miljarder gallon biomassabaserad diesel används årligen mellan 2011 och 2021 innebär inte att detta mål inte kommer att uppnås om subventionsprogrammen inte återinförs.

(122) Kommissionen drar slutsatsen att det skulle vara mycket svårt för de amerikanska myndigheterna att helt enkelt låta subventionerna upphöra, med tanke på storleken av den finansiering som tillhandahålls genom de tre federala programmen och förväntningarna från samtliga aktörer på marknaden att systemen skulle kvarstå.

([21]) Genom avsnitt 202 a i *Energy and Improvement and Extension Act 2008*. Avsnitt 203 i denna ändrar emellertid I.R.C. avsnitt 40A och 6426 så att biodiesel som importeras och säljs för export undantas från subventionerna från och med den 15 maj 2008. Detta är emellertid en minskning av tillämpningsområdet vad gäller stödmottagare som inte har någon faktisk inverkan på den amerikanska hemmamarknaden, eftersom det inte berör vare sig produktion eller import av biodiesel som förbrukas i Förenta staterna.

([22]) *Källa:* Amerikanska regeringens svar. Obs! De angivna siffrorna omfattar endast punktskatteavdrag, men inte inkomstskatteavdrag eller direkta bidrag, för vilka de amerikanska myndigheterna inte lämnat några uppgifter.

([23]) Enligt NBB "Biodiesel Basics What is biodiesel?", http://www.biodiesel.org/what-is-biodiesel/biodiesel-basics, besökt den 24 mars 2015.

([24]) Renewable Fuel Standard-2, som fastställs genom *Energy Policy Act* (EPAct) av 2005 och därefter genom *Energy Independence and Security Act* (EISA) av 2007, kräver att minst 1 miljard gallon diesel av biomassa används per år mellan 2011 och 2022. Det krävs också att landet använder minst 21 miljarder gallon avancerade biobränslen 2022. Biodiesel uppfyller kriterierna för båda kategorierna. *Källa:* http://www.biodiesel.org/what-is-biodiesel/biodiesel-faq's, besökt den 30 mars 2015.

Sysselsättningen inom industrin samt de miljömässiga och ekonomiska mål som industrin ska bidra till är viktiga indikatorer för vad som står på spel om den amerikanska biodieselindustrin är tvungen att minska sin produktion och produktionskapacitet i avsaknad av eller med minskade federala subventioner. Dessutom skulle ett sådant scenario innebära att miljömålet (enligt RFS-2) att använda minst 22 miljarder gallon avancerade biobränslen 2022 ([25]), också skulle hotas: biodiesel uppfyller kriterierna för sådant bränsle.

(123) Följaktligen anser kommissionen att det är mycket troligt att systemen *biodiesel mixture credit*, *biodiesel credit* och *small agri-biodiesel producers' credit* retroaktivt kommer att återupptas och fortsätta att ge förmåner till biodieseltillverkarna i framtiden. De tre federala programmen kommer sannolikt retroaktivt att omfatta perioden efter den 31 december 2014, vilket har visat sig vara fallet redan i det förflutna.

(124) NBB hävdade vidare att även om artikel 18.1 i grundförordningen hänvisar till sannolikheten för återkommande subventionering, kan utjämningsbara avgifter inte upprätthållas om ett subventionsprogram återkallas vid den tidpunkt då slutsatserna presenteras i en översyn vid giltighetstidens utgång, och utjämningstullar kan inte, i avsaknad av subventioner att motverka, tas ut för att förebygga skada. Allt annat skulle strida mot artiklarna 15.1 och 17 i grundförordningen samt artikel 19 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. NBB hävdade vidare att en enhetlig tolkning av dessa bestämmelser skulle fastställa att tull endast kan upprätthållas om subventionsprogrammet fortfarande är på plats, men förmånerna enligt programmet inte tillhandahålls.

(125) Denna invändning måste avvisas. Ordalydelsen i artikel 18 i grundförordningen kräver inte nödvändigtvis att kommissionen fastställer att subventioneringen faktiskt förekommer för att kunna besluta om förlängning av åtgärderna. I artikel 18 i grundförordningen föreskrivs snarare att subventionering inte får förekomma samtidigt som åtgärderna är i kraft, och följaktligen tillåts möjligheten att fastställa ”sannolikheten för återkommande subventionering”. Förekomsten av ett subventionssystem som är i kraft vid tidpunkten för förlängning är därmed inte ett absolut krav som fastställs genom artikel 18 i grundförordningen.

(126) Dessutom bekräftar sammanhanget att artikel 15.1 tredje meningen i grundförordningen inte är tillämplig på översyner vid giltighetstidens utgång. I artikel 15 i grundförordningen fastställs de allmänna villkoren för införande av slutgiltiga åtgärder när det gäller undersökningar i enlighet med artikel 10 (nya undersökningar). Många av bestämmelserna där är inte tillämpliga på översyner vid giltighetstidens utgång som inleds i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Till exempel anges det i artikel 15.1 femte stycket att ”beloppet för utjämningstullen får inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.” Denna punkt är uppenbart inte tillämplig på översyner vid giltighetstidens utgång, eftersom det fastställs i artikel 22.3 i samma förordning att när en översyn vid giltighetstidens utgång utförs kan detta endast leda till att åtgärderna upphävs eller behålls, och därmed inte kan leda till fastställande av storleken på den utjämningsbara tullsatsen.

(127) En liknande formulering finns i artikel 19 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder som också reglerar villkoren för införandet av slutgiltiga åtgärder när det gäller nya undersökningar.

(128) Av samma skäl som anges i skälen 125–127 anser kommissionen att artikel 17 i grundförordningen inte är tillämplig på översyner vid giltighetstidens utgång som inleds i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

(129) Slutligen är syftet med artikel 18 i grundförordningen att utföra en framtidsanalys av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada. En sådan åtgärd tyder på en viss grad av sannolikhet och skiljer artikel 18 i grundförordningen från artiklarna 15.1 och 17 i grundförordningen, vars mål är att ta hänsyn till en redan inträffad förändring i förhållandena.

(130) Därför anser kommissionen med tanke på ordalydelsen och sammanhanget i artikel 18 och på de mål som eftersträvas med denna artikel att artiklarna 15 och 17 i grundförordningen inte är tillämpliga på översyner vid giltighetstidens utgång.

(131) Av de skäl som anges ovan tillbakavisar kommissionen NBB:s argument.

([25]) Se fotnot 21.

3.4.3 *Sannolikhet för fortsatt subventionering genom andra system*

(132) Alla de subventionssystem som analyserats ovan, och som legat till grund för beviljande av subventioner, var i kraft under översynsperioden.

(133) Ett antal små system är för närvarande i kraft, som t.ex. bioenergiprogrammet för avancerade biodrivmedel och de statliga subventionssystemen, och det finns inget som tyder på att dessa program kommer att upphöra inom en snar framtid.

(134) Vad beträffar det system som är i kraft, anser kommissionen att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering.

3.5 **Effekterna av subventionering på exporten till EU**

(135) Kommissionen undersökte också huruvida subventionerad export från Förenta staterna till unionen skulle ske i betydande volymer om åtgärderna skulle tillåtas upphöra att gälla. På grund av bristande samarbetsvilja från de utvalda gemenskapstillverkare som nämns i skäl 20 var det inte möjligt att göra en analys som grundar sig på kontrollerade uppgifter från de amerikanska tillverkarna. Kommissionen grundar sig därför på följande källor: de uppgifter som vissa amerikanska biodieseltillverkare lämnat i det inledande skedet som svar på frågeformuläret, Eurostat, begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång, senare bidrag från den sökande, Förenta staternas National Biodiesel Board (NBB), webbsidorna för amerikanska myndigheten för energiinformation (Energy Information Administration – EIA) och amerikanska energiministeriet (US Department of Energy) samt den amerikanska internationella handelskommissionen (ITC).

(136) På grundval av uppgifter från EIA uppgick de amerikanska producenternas kapacitet under undersökningsperioden till 7 128 000 ton. Denna mängd är mycket nära det som NBB tillhandahöll, utgående ifrån de uppgifter som lämnats av medlemmarna till Environmental Protection Agency (EPA), nämligen 6 963 000 ton.

(137) Den faktiska produktionen av biodiesel i Förenta staterna under undersökningsperioden var 4 450 000 ton (EIA:s uppgifter), vilket motsvarar ett kapacitetsutnyttjande på 62,4 % och en outnyttjad kapacitet på 37,6 % eller 2 678 000 ton. Denna outnyttjade kapacitet skulle sannolikt utnyttjas för att leverera till unionsmarknaden om åtgärderna skulle upphöra att gälla. De amerikanska tillverkarna kan nämligen lätt öka sin produktion och export till EU med den ekonomiska nyttan av ökat kapacitetsutnyttjande och minskning av tillverkningskostnaden per enhet. Utsläpp på unionsmarknaden av den amerikanska överskottskapaciteten skulle ha en betydande inverkan, eftersom den uppgår till nästan 22 % av unionens förbrukning under översynsperioden.

(138) I detta sammanhang har NBB framfört ett antal synpunkter. NBB hävdade för det första att den amerikanska produktionskapaciteten är lägre än vad som beaktats av kommissionen. Enligt NBB är ett antal anläggningar i Förenta staterna visserligen registrerade, men i praktiken inaktiva, och därmed är den faktiska produktionskapaciteten 5 409 000 ton. NBB rapporterade också en ökad produktion av biodiesel under översynsperioden, uppgående till 5 084 000 ton. Därför hävdade NBB att kapacitetsutnyttjandet är ca 94 % och att det inte finns mycket outnyttjad kapacitet som kan användas för export till EU om åtgärderna skulle upphävas.

(139) Detta argument kan emellertid inte godtas. Uppgifterna från NBB överensstämmer inte med offentligt tillgängliga uppgifter. Biodieseltillverkare i Förenta staterna är skyldiga att månatligen till MKB lämna in ett formulär (EIA-22M *Monthly Biodiesel Production Survey*) och bland annat ange sin årliga produktionskapacitet samt huruvida de är aktiva, tillfälligt inaktiva eller definitivt har upphört med verksamheten. Sedan januari 2013 har den registrerade kapaciteten varierat lätt från månad till månad, men generellt sett varit relativt stabil.

(140) Dessutom är biodieseltillverkare i Förenta staterna skyldiga att på årsbasis till EPA lämna in bland annat uppgifter om den typ eller de typer av förnybart bränsle de förväntas producera eller importera och deras befintliga och planerade produktionskapacitet.

(141) Den registrerade kapacitet som biodieseltillverkarna har angivit uppdateras således regelbundet och anses därför vara en tillförlitlig källa. Även om den registrerade kapaciteten för närvarande är outnyttjad måste den beaktas vid beräkningen av överskottskapacitet som är tillgänglig för att öka produktionen och exporten.

(142) Dessutom har man i de produktionskapacitetsvärden som NBB tillhandahåller redan dragit av definitivt nedlagd kapacitet, vilket angavs i inlagan. Anläggningar som inte är permanent nedlagda kan per definition starta sin produktion på nytt om de framtida marknadsvillkoren förändras (t.ex. om EU-marknaden öppnas). Den bedömning av sannolikheten för att subventionering kommer att återuppstå som genomförs vid en översyn vid giltighetstidens utgång kräver att man beaktar vad som kan komma att hända i framtiden om åtgärderna tillåts upphöra att gälla, och inte bara en utvärdering av situationen under undersökningsperioden.

(143) Efter det slutliga delgivandet av uppgifter hävdade NBB att produktionskapaciteten inte bör beakta oanvänd kapacitet även om denna kapacitet inte anmälts till de amerikanska myndigheterna som nedmonterad eller permanent nedlagd.

(144) Enligt de EIA-instruktioner som NBB hänvisar till är den årliga produktionskapacitet den kvantitet biodiesel som en anläggning kan producera under ett kalenderår, med normala driftstopp för underhåll. Det omfattar kapaciteten för outnyttjade anläggningar tills de är nedmonterade eller nedlagda ([26]). Av det ovan anförda framgår att EIA vid beräkning av den sammanlagda produktionskapaciteten i Förenta staterna tar hänsyn till alla tänkbara anläggningar som potentiellt kan bli aktiva igen. Tvärtemot vad NBB hävdat kan därför anläggningar som inte är nedmonterade eller permanent nedlagda per definition börja producera igen om de framtida förutsättningarna förändras. Denna lediga kapacitet måste därför betraktas som en del av den totala amerikanska produktionskapaciteten.

(145) Kommissionen anser därför att den nuvarande registrerade kapaciteten utgör en korrekt grund för beräkningen av den totala amerikanska produktionskapaciteten och outnyttjade kapaciteten, och avvisar NBB:s invändning.

(146) För det andra hävdade NBB också att den amerikanska biodieselindustrin inte är avsedd att utgöra en exportindustri, eftersom de flesta amerikanska biodieselanläggningarna producerar mindre än 15 000 000 gallon (55 000 ton) per år. Det skulle därför inte vara ekonomiskt genomförbart att lagra flera veckor av biodieselproduktion för en enda export.

(147) Kommissionen anser att detta yrkande ska avvisas. Den amerikanska biodieselindustrin kan exportera, och före införandet av de gällande åtgärderna exporterade de amerikanska producenterna betydande volymer av biodiesel till unionsmarknaden, upp till 1 137 000 ton under undersökningsperioden för den ursprungliga undersökningen (1 april 2007–31 mars 2008). Detta visar att det finns amerikanska tillverkare med tillräcklig produktionskapacitet för att kunna exportera. De amerikanska tillverkarna utan tillräcklig egen tillverkningskapacitet för transport till unionen kommer dessutom att fortsätta att tjäna hemmamarknaden, och handlare kan lägga ihop produktionen från flera anläggningar och exportera detta.

(148) Unionsmarknaden är också mycket attraktiv eftersom den är störst i världen, och det finns starka incitament för användning av biodiesel i unionen och i de enskilda medlemsstaterna. Sist men inte minst skulle prisnivån i unionen, som är högre än på andra tredje marknader, skapa incitament för de amerikanska tillverkarna att exportera till unionen snarare än till andra tredjelandsmarknader.

(149) Kommissionen drar därför slutsatsen att det, mot bakgrund av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering, i kombination med den stora outnyttjade kapaciteten hos den amerikanska biodieselindustrin och unionsmarknadens attraktionskraft, är sannolikt att biodieseltillverkarna skulle återuppta exporten av biodiesel till subventionerade priser till unionsmarknaden i stora volymer, om åtgärderna tillåts upphöra.

3.6 **Slutsats**

(150) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen anser kommissionen att det är sannolikt att subventioneringen skulle fortsätta eller återkomma om de gällande åtgärderna skulle upphöra att gälla.

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(151) Den likadana produkten tillverkades av cirka 200 unionstillverkare under översynsperioden. De utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

([26]) http://www.eia.gov/survey/form/eia_22m/instructions.pdf, besökt den 7 juli 2015.

(152) Unionens sammanlagda tillverkning uppgick till nästan 11 600 000 ton under översynsperioden. Kommissionen fastställde siffran på grundval av all tillgänglig information om unionsindustrin, såsom information som inkommit i samband med begäran om en om en översyn vid giltighetstidens utgång och uppgifter som samlats in från unionstillverkarna under utredningen. Såsom framgår i skälen 12–14 valdes sju unionstillverkare ut till urvalet, som representerar nästan 30 % av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten.

4.2 **Förbrukningen i unionen**

(153) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av volymen av unionens sammanlagda tillverkning minus export, plus import från tredje länder. Import- och exportvolymerna härleddes ur Eurostats uppgifter.

(154) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Total förbrukning i unionen (ton)	11 130 119	11 856 626	11 382 324	12 324 479
Index	*100*	*107*	*102*	*111*

Källa: Uppgifter från unionsindustrin, Eurostat.

(155) På grundval av ovanstående ökade unionens förbrukning av biodiesel med 11 % under den undersökta perioden.

4.3 **Import av den berörda produkten från Förenta staterna**

4.3.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(156) Import av biodiesel från Förenta staterna till unionen har, enligt uppgifter från Eurostat, sjunkit till en nästan obefintlig nivå efter införandet av åtgärder 2009. Importerna till unionen från det berörda landet och marknadsandelen har utvecklats på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym och marknadsandel

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Förenta staterna (ton)	2 442	803	7	13
Index	*100*	*33*	*0*	*1*
Marknadsandel	0	0	0	0

Källa: Eurostat.

4.3.2 *Priser och prisunderskridande*

4.3.2.1 Inhemska priser

(157) Eftersom biodieseltillverkarna i Förenta staterna inte var samarbetsvilliga utgick kommissionen från tre informationskällor för att fastställa de inhemska försäljningspriserna för biodiesel i Förenta staterna under översynsperioden: i) svar på det frågeformulär som i stickprovssyfte skickats ut i det inledande skedet, inlämnade av ett antal amerikanska biodieseltillverkare i det inledande skedet, ii) uppgifter från NBB utgående från information som samlats in av en marknadsundersökare (”Jacobsen”), iii) uppgifter från den sökande som grundar sig på den information som samlats in av Oil Price Information Service (OPIS).

(158) Uppgifterna från dessa tre källor omfattar olika försäljningsprisnivåer och incotermvillkor. Värdena ligger emellertid mycket nära varandra. Medelvärdet från dessa tre källor är 1 196,93 USD per ton. Till den genomsnittliga växelkursen för euro/dollar under översynsperioden (1 EUR = 1,356 USD) motsvarar detta belopp ett amerikanskt inhemskt försäljningspris på 883 euro per ton ([27]).

4.3.2.2 De amerikanska exportpriserna och prisunderskridande

(159) Under översynsperioden var importen av biodiesel från Förenta staterna till unionen försumbar och kan inte utgöra någon meningsfull bas för beräkningen av prisunderskridandet.

(160) En analys gjordes därför mellan genomsnittspriset för biodiesel som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin, och det genomsnittliga exportpriset på biodiesel till tredjeländer från Förenta staterna under översynsperioden. Kommissionen har konsulterat amerikanska internationella handelskommissionens (ITC) databas för att ta fram mängden och värdet av exporten av biodiesel enligt HTS-nummer 382600 under översynsperioden. Exportmängden (i ton) till samtliga länder (inbegripet EU) uppgår till 567 018 ton. Det genomsnittliga värdet per ton under översynsperioden var 753,34 euro.

Tabell 3

Förenta staternas exportvolymer och exportpriser under översynsperioden

Bestämmelseländer	Export (ton)	% export till alla länder	Genomsnittligt värde (USD per ton)	Genomsnittligt värde (euro per ton)
Sammanlagt Gibraltar	76 266	13	753,19	555,45
Sammanlagt Kanada	247 959	44	1 167,33	860,86
Sammanlagt Australien	4 267	1	1 019,77	752,04
Sammanlagt Malaysia	103 773	18	891,44	657,41

(161) Under översynsperioden var det genomsnittliga exportpriset på amerikansk biodiesel till alla destinationer 1 021,52 USD (753,34 euro) per ton fritt fartygets sida. I syfte att beräkna ett sannolikt och rimligt unionsexportpris skulle man behöva lägga till kostnader för transport och försäkring samt en tull på 6,5 % till detta pris. Enligt uppgifter som inhämtats under undersökningen skulle detta motsvara cirka 100 euro per ton. Härav följer att det skattade exportpriset till unionen skulle underskrida priserna i unionen, eftersom det genomsnittliga inhemska priset på biodiesel som såldes av unionstillverkare under översynsperioden var 905 euro per ton (se tabell 8).

(162) NBB hävdade att kommissionen underlåtit att förklara varför den använt de genomsnittliga amerikanska exportpriserna till tredjeland vid fastställandet av ett sannolikt exportpris till unionen, snarare än det högre exportpriset till Kanada. NBB har även gjort gällande att kommissionen har underlåtit att förklara på vilka grunder justeringen med 100 euro av det beräknade exportpriset till unionen gjorts, och att den inte beaktat kostnader efter import eller påstådda prisskillnader på grund av olika råvaror. Till följd av detta anser NBB att kommissionens analys av prisunderskridandet är bristfällig.

(163) Undersökningen visade, såsom beskrivs ovan, att de amerikanska exportpriserna varierar avsevärt beroende på destination. Kommissionen fastslog, i syfte att fastställa ett rimligt och sannolikt exportpris till unionen, ett pris på grundval av genomsnittet för alla exportdestinationer. Att bara använda det högsta exportpriset, som NBB förespråkar, skulle inte ha varit lämpligt, på samma sätt som det skulle ha varit olämpligt att använda det lägsta exportpriset.

([27]) På grund av ett skrivfel angavs priset i informationsskrivelsen felaktigt till 884 euro.

(164) I fråga om justeringen på 100 euro grundar kommissionen sina beräkningar på uppgifter från NBB själv. Närmare bestämt använde kommissionen det belopp för tullar och transportkostnader som NBB tillhandahållit (cirka 94 euro) och avrundade det till 100 euro, vilket också skulle omfatta kostnader efter import. Beloppet för kostnader efter import enligt NBB (2 % av det vägda genomsnittliga importpriset cif vid gemenskapens gräns eller 16,69 euro) har inte beaktats, eftersom detta belopp inte var underbyggt.

(165) Vad beträffar den påstådda prisskillnaden på grund av olika råvaror erinrar kommissionen om att i den ursprungliga undersökningen en justering beviljats på grundval av en jämförelse av kontrollerade uppgifter från amerikanska tillverkare och tillverkare i unionen. I avsaknad av samarbete från de amerikanska tillverkarna i denna översyn vid giltighetstidens utgång kan kommissionen för det första inte konstatera att en justering bör beviljas. För det andra, även om en justering skulle beviljas, kunde kommissionen inte fastställa nivån för en sådan justering. De omständigheter som rådde vid tidpunkten för den ursprungliga undersökningen har förändrats, särskilt vad gäller kombinationen av råvaror för produktion av biodiesel, som ändrats både i EU och i Förenta staterna. NBB kräver i alla händelser en justering på 10 %, men har inte underbyggt detta.

(166) Det följer av ovanstående överväganden att NBB:s påstående att bedömningen av prisunderskridande är bristfällig ska underkännas.

4.3.3 *Import från andra tredjeländer*

(167) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Import från tredjeländer

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Malaysia (ton)	16 622	36 543	211 430	314 494
Indonesien (ton)	1 087 517	1 133 946	394 578	204 086
Argentina (ton)	1 422 142	1 475 824	425 239	153 607
Övriga (ton)	139 580	153 529	177 889	206 592
Sammanlagt (ton)	2 665 861	2 799 842	1 209 136	878 779
Index	*100*	*105*	*45*	*33*
Marknadsandel	24,0 %	23,6 %	10,6 %	7,1 %
Index	*100*	*99*	*44*	*30*
Genomsnittligt pris (euro per ton)	927	932	779	786
Index	*100*	*100*	*84*	*85*

Källa: Eurostat.

(168) Importvolymen av biodiesel från andra tredjeländer än Förenta staterna minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden, vilket återspeglas i en motsvarande nedgång i marknadsandel. Minskningen av importvolymerna från 2013 sammanföll med införandet av antidumpningsåtgärder på import av biodiesel från Indonesien och Argentina. Genomsnittspriset minskade också med 15 % under samma period. Prisutvecklingen liknar trenden för unionsindustrins priser på unionsmarknaden (tabell 8) och kan främst tillskrivas nedgången i råvarupriserna. Även om prisnivåerna är cirka 13 % lägre än genomsnittet i unionen, är marknadsandelen för denna import liten och har inte någon betydande inverkan på unionsindustrin.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(169) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen har en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden gjorts.

(170) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen har utvärderat de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter som avser alla unionstillverkare och de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av kontrollerade uppgifter från de utvalda tillverkarna i unionen. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(171) De makroekonomiska indikatorerna är: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.

(172) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(173) Unionens totala produktionsvolym, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Importvolym (ton)	8 547 884	9 138 558	10 528 886	11 596 824
Index	*100*	*107*	*123*	*136*
Produktionskapacitet (ton)	16 072 000	16 190 288	16 997 288	16 746 869
Index	*100*	*101*	*106*	*104*
Kapacitetsutnyttjande	53 %	56 %	62 %	69 %
Index	*100*	*106*	*116*	*130*

Källa: Uppgifter från EBB (sökanden).

(174) Även om produktionskapaciteten förblev relativt stabil under skadeundersökningsperioden (+ 4 %) ökade tillverkningsvolymerna betydligt från och med 2012 till och med slutet av översynsperioden. Denna ökning av tillverkningsvolymen förklaras delvis av den ökade förbrukningen i unionen under samma period, men sammanfaller också med införandet av antidumpningsåtgärder på import av biodiesel från Indonesien och Argentina, som har haft en tydligt positiv effekt på unionsindustrins produktionsvolym.

(175) Till följd av den stabila produktionskapaciteten och ökade produktionsvolymen kunde kapacitetsutnyttjandet öka med 30 % under skadeundersökningsperioden och låg på 69 % vid utgången av översynsperioden.

(176) NBB hävdar att de icke-konfidentiella svaren på frågeformuläret från några av företagen i stickprovet visar på ett högt kapacitetsutnyttjande mellan 78 % och upp till minst 93 %. Därför måste den lägre genomsnittliga kapacitetsutnyttjandegraden för industrin som helhet snarare bero på strukturella faktorer än på importer. Under dessa omständigheter tycker NBB inte att kapacitetsutnyttjandet bör beaktas som en indikator som visar att unionens biodieselindustri fortfarande håller på att återhämta sig från tidigare subventionering.

(177) Detta påstående kan inte godtas. Kapacitetsutnyttjandet är bara en av många makroekonomiska indikatorer som kommissionen beaktar när den analyserar den övergripande situationen för unionsindustrin. Det faktum att vissa företag i stickprovsurvalet kan ha högre utnyttjandegrader är normalt, eftersom makroindikatorer grundas på ett vägt genomsnitt för hela unionsindustrin. Att vissa biodieseltillverkare i unionen har återhämtat sig snabbare och i högre grad än andra, gör inte denna indikator överflödigt för den övergripande bedömningen av unionsindustrins situation, särskilt med tanke på hur splittrad industrin är.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(178) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	8 497 073	8 863 191	9 741 548	10 966 576
Index	*100*	*104*	*115*	*129*
Marknadsandel	76 %	75 %	86 %	89 %
Index	*100*	*98*	*112*	*117*

Källa: Uppgifter från EBB (sökanden).

(179) Unionsindustrins försäljningsvolym har ökat betydligt och i linje med den ökade produktionen under skadeundersökningsperioden. Som en följd ökade också unionsindustrins marknadsandel från 76 % i början av skadeundersökningsperioden till 89 % i slutet av översynsperioden. Den positiva utvecklingen av försäljningsvolymerna och marknadsandelarna visar att gällande antidumpnings- och antisubventionsåtgärder har haft en positiv inverkan på unionsindustrin.

4.4.2.3 Tillväxt

(180) Förbrukningen i unionen ökade med 11 % under skadeundersökningsperioden, medan både produktionsvolym och försäljning ökade med omkring 30 %. Även kapacitetsutnyttjandet ökade med omkring 30 %, medan kapaciteten förblev relativt stabil, med endast en liten ökning. Samtidigt har sysselsättningen ökat (tabell 7), medan investeringsnivån har minskat (tabell 11) under skadeundersökningsperioden. Sammantaget kan det konstateras att unionsindustrin befinner sig i en period av tillväxt.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(181) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Antal anställda	2 123	2 125	2 351	2 326
Index	*100*	*100*	*111*	*110*
Produktivitet (ton per anställd)	4 021	4 301	4 479	4 986
Index	*100*	*107*	*111*	*124*

Källa: Uppgifter från EBB (sökanden).

(182) Antalet anställda inom unionens biodieselindustrin var stabil i början av skadeundersökningsperioden, men ökade därefter med 10 % från 2012 fram till slutet av översynsperioden. Denna utveckling är helt i linje med trenderna för övriga skadeindikatorer, såsom produktionsvolym och försäljning, och är ett tecken på den pågående återhämtningen från tidigare dumpning och subventionering som unionsindustrin för närvarande befinner sig i.

(183) Eftersom den ökade sysselsättningen proportionellt sett är mindre än den ökade produktionen av biodiesel, har produktiviteten per anställd ökat med nästan 25 % under skadeundersökningsperioden, vilket tyder på att unionsindustrin håller på att bli en effektivare industri.

4.4.2.5 Subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare subventionering

(184) Såsom nämns i skäl 159 upphörde importen av biodiesel från Förenta staterna så gott som helt efter införandet av utjämningstullar och det förekom så gott som ingen subventionerad import från Förenta staterna under översynsperioden. Subventioneringens omfattning kan därför inte bedömas. Analysen av skadeindikatorerna visar att de åtgärder som införts mot Förenta staterna, och de påföljande åtgärderna mot import från Argentina och Indonesien, har haft en positiv inverkan på unionsindustrin, som anses hålla på att återhämta sig från effekterna av subventionering i det förflutna men fortfarande befinner sig i en ömtålig och sårbar ekonomisk situation.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priser

(185) De vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionstillverkarna i stickprovet tog ut av icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden.

Tabell 8

Försäljningspriser i unionen

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Genomsnittliga försäljningspriser per enhet i EU (euro per ton)	1 105	1 079	964	905
Index	*100*	*98*	*87*	*82*

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	1 107	1 153	969	868
Index	*100*	*104*	*88*	*78*

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

(186) Det genomsnittliga försäljningspriset i unionen har minskat stadigt under skadeundersökningsperioden, medan produktionskostnaden per enhet har följt en liknande utveckling. Eftersom biodiesel köps och säljs som en råvara har unionsindustrin inte kunnat upprätthålla ett högre försäljningspris, utan har snarare fått minska priset i linje med lägre produktionskostnader. Unionsindustrin har därför inte kunnat dra full nytta av lägre råvarukostnader. Å andra sidan minskade produktionskostnaden per enhet något mer än det genomsnittliga priset per enhet, vilket tyder på att unionsindustrin blivit effektivare.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(187) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i stickprovet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	60 866	59 081	60 802	61 807
Index	*100*	*97*	*100*	*102*

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

(188) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd har förblivit stabil under hela skadeundersökningsperioden.

4.4.3.3 Lager

(189) Lagernivåerna hos unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lager

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Utgående lager (ton)	84 734	118 256	92 825	91 202
Index	*100*	*140*	*110*	*108*
Utgående lager som andel av produktionen	4 %	5 %	4 %	3 %
Index	*100*	*125*	*100*	*75*

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

(190) Lagren har varit relativt stabila och låg på en normal nivå under skadeundersökningsperioden.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(191) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i stickprovet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2011	2012	2013	Översynsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	2,0	– 1,4	1,1	3,8
Index	*100*	*– 70*	*55*	*190*
Kassaflöde (euro)	67 930 517	1 004 296	135 656 898	66 832 681
Index	*100*	*1*	*200*	*98*
Investeringar (euro)	12 122 366	9 859 293	9 133 725	8 314 180
Index	*100*	*81*	*75*	*69*
Avkastning på investeringar (% av nettoförsäljningen)	14,0	– 14,2	12,5	44,2
Index	*100*	*– 101*	*89*	*315*

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

(192) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Lönsamheten ökade från 2,0 % under 2011 till 3,8 % vid slutet av översynsperioden. Lönsamheten minskade dock under 2012 och blev negativ (– 1,4 %), vilket troligtvis beror på effekten av betydande mängder dumpad import från Indonesien och Argentina, som ersatte den tidigare importen med ursprung i Förenta staterna.

(193) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Ingen tydlig trend kan konstateras under skadeundersökningsperioden, men de utvalda företagen upprätthöll ett positivt kassaflöde.

(194) Under skadeundersökningsperioden har investeringarna minskat. Mot bakgrund av det positiva kassaflödet och den betydande ökningen på avkastningen på investeringar, som visas i tabellen ovan, finns det inget som tyder på att unionsindustrin skulle ha haft svårt att anskaffa kapital eller göra ytterligare investeringar, om sådana investeringar hade krävts under skadeundersökningsperioden.

(195) NBB hävdar att en lönsamhet på 3,8 % inte överensstämmer med deras egna beräkningar, som baserats på uppgifter från de icke-konfidentiella versionerna av svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet och visade på en vinstmarginal på 8,5 %.

(196) Kommissionen undersökte detta påstående och fann att NBB kommit fram till ett annat belopp på grundval av en metod eller beräkning som var felaktigt av flera skäl. För det första grundades deras beräkning av lönsamheten under översynsperioden inte på svaren på frågeformuläret, som de påstått, utan på uppgifter från stickprovsurvalet som emellertid inte avser undersökningsperioden utan en annan period. För det andra är de tillverkningskostnader som NBB använt för att beräkna lönsamheten grundade på en produktionskostnad för ett annat urval av företag som använts i en annan undersökning, och kan därför inte överföras rakt av till denna undersökning. Slutligen fastställde kommissionen den genomsnittliga vinstmarginalen för de företag som ingick i urvalet på grundval av tillförlitliga och kontrollerade uppgifter från dessa företag. NBB:s yrkande avvisas därför.

4.4.4 *Slutsats beträffande skada*

(197) En analys av de ekonomiska indikatorerna visar att produktions- och försäljningsvolymerna ökade under skadeundersökningsperioden, medan förbrukningen i unionen endast ökade i mindre utsträckning. Detta ledde till att unionsindustrin ökade sin marknadsandel på unionsmarknaden. Samtidigt minskade både försäljningspriset och tillverkningskostnaderna i lika utsträckning. Detta har hindrat unionsindustrin från att fullt ut dra nytta av de ökade försäljningsvolymerna trots en betydande minskning av importen från tredjeländer.

(198) Å andra sidan förblev lönsamheten låg under skadeundersökningsperioden, och unionsindustrin gick till och med med förlust under 2012. Även de vinster som uppnåddes under översynsperioden, strax under 4 %, är betydligt lägre än den vinstmarginal som unionsindustrin rimligen borde uppnå under normala marknadsförhållanden. Dessutom påminner kommissionen om att i den ursprungliga undersökning som ledde till införandet av de gällande åtgärderna fastslog rådet den (mål-)vinst som unionsindustrin rimligen borde kunna uppnå under normala marknadsvillkor till 15 % ([28]). Vid en efterföljande utredning beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien justerades den vinstmarginal som unionsindustrin rimligen skulle kunna förvänta sig under normala marknadsförhållanden emellertid nedåt en aning, främst till följd av ökad konkurrens på unionsmarknaden och mognadsgraden hos biodieselindustrin i unionen, och fastställdes till 11 % ([29]).

(199) Flera av de ekonomiska indikatorer som är relevanta för analys av den nuvarande situationen för unionsindustrin visar en positiv utveckling och därmed att de gällande åtgärderna har haft en positiv inverkan på unionsindustrin. Däremot är unionsindustrins vinstnivå fortfarande är mycket låg och ligger betydligt under den vinstmarginal som fastställts i tidigare undersökningar. Dessutom är investeringsnivån låg och har också minskat med 30 % under skadeundersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet, som visserligen ökar, ligger fortfarande under 70 % jämfört med en utnyttjandegrad på ca 90 % när det inte förekom någon subventionerad import på unionsmarknaden (2004–2006) och unionsindustrin ansågs vara sund ([30]).

(200) Utgående från en övergripande bedömning av alla ekonomiska indikatorer har kommissionen dragit slutsatsen att unionsindustrin fortfarande inte återhämtat sig fullständigt från effekterna av tidigare subventionerade importer. Den befinner sig fortfarande i en ekonomiskt och finansiellt instabil situation, och den nuvarande positiva utvecklingen kan lätt vända om subventionerade importer från Förenta staterna skulle återkomma i betydande volymer.

5. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN SKA ÅTERKOMMA

(201) För att bedöma sannolikheten för återkommande skada för unionsindustrin om de gällande åtgärderna tillåts upphöra analyserade kommissionen den sannolika inverkan av importen från Förenta staterna på unionsmarknaden och på unionsindustrin i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen. Kommissionen analyserade särskilt sannolikheten för återkommande subventionerade importer, deras volymer och sannolika prisnivå, outnyttjad kapacitet, unionsmarknadens attraktionskraft och de amerikanska tillverkarnas prissättning.

(202) Såsom konstateras ovan (skäl 149) är det troligt att den subventionerade importen från Förenta staterna skulle återkomma om de gällande åtgärderna skulle upphöra att gälla. Kommissionen har fastställt att tillverkare av biodiesel i Förenta staterna för närvarande exporterar biodiesel till andra marknader i tredjeland till priser som underskrider unionspriserna. Eftersom priserna i unionen är högre än på andra marknader i tredjeländer är det sannolikt att åtminstone en del av denna export skulle styras om till unionen om de befintliga åtgärderna skulle upphöra att gälla.

([28]) Förordning (EG) nr 598/2009, skälen 176–178.
([29]) Genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013, skälen 202–208.
([30]) Kommissionens förordning (EG) nr 193/2009 av den 11 mars 2009 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 67, 12.3.2009, s. 22).

(203) Kommissionen har konstaterat att de amerikanska tillverkarna har en stor outnyttjad kapacitet på cirka 2 678 000 ton, vilket motsvarar cirka 22 % av den totala förbrukningen i unionen.

(204) Den tillgängliga outnyttjade kapaciteten i Förenta staterna kommer sannolikt inte att absorberas av hemmamarknaden. Redan i dag tillgodoser de amerikanska producenterna trots tillräcklig kapacitet inte hela efterfrågan på den amerikanska marknaden. Det är också osannolikt att den befintliga outnyttjade kapaciteten skulle användas till att öka exporten till andra tredjeländer än unionen. Såsom beskrivs i detalj i skäl 161 är de amerikanska exportpriserna till tredjeländer i genomsnitt 15 % lägre än det genomsnittliga inhemska priset på den amerikanska marknaden, och lägre än genomsnittspriset i unionen, även om transportkostnaderna från Förenta staterna till unionen beaktas. Det är därför sannolikt att de amerikanska tillverkarna skulle söka en annan avsättning för sin outnyttjade kapacitet.

(205) Med tanke på att unionsmarknaden är den största marknaden i världen för biodiesel, och att biodieselpriserna i unionen är lika höga eller något högre än priset på den inhemska amerikanska marknaden, skulle unionsmarknaden vara mycket attraktiv för de amerikanska tillverkarna av biodiesel. Detta har varit fallet redan tidigare.

(206) Det är därför mycket sannolikt att de amerikanska tillverkarna skulle använda en stor del av sin reservkapacitet för att återvända till unionsmarknaden om de nuvarande åtgärderna skulle upphöra att gälla. Med tanke på deras nuvarande prissättning på andra exportmarknader och den stora outnyttjade kapaciteten är det mycket sannolikt att betydande volymer av biodiesel från Förenta staterna åter skulle komma in på unionsmarknaden till ett subventionerat pris som motsvarar eller underskrider unionspriserna.

(207) Sådan import skulle leda till ett betydande pristryck på unionsindustrin, som med nuvarande prisnivåer endast har en mycket liten vinstmarginal, betydligt under målvinsten. Detta skulle med största sannolikhet leda till en minskning av produktions- och försäljningsvolymer, lägre lönsamhet och förlust av marknadsandelar.

(208) Med tanke på unionsindustrins svaga ekonomiska situation skulle ett sådant sannolikt scenario ha en betydande negativ inverkan på unionsindustrins pågående återhämtning och med all sannolikhet orsaka återkommande väsentlig skada.

5.1 **Slutsats**

(209) På grundval av ovanstående har kommissionen dragit slutsatsen att den väsentliga skadan för unionsindustrin sannolikt skulle återkomma om de gällande utjämningsåtgärderna beträffande import av biodiesel från Förenta staterna skulle upphöra att gälla.

6. **UNIONENS INTRESSE**

(210) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om det skulle strida mot unionens intresse att bibehålla de befintliga åtgärderna, trots slutsatserna om sannolikheten för återkommande skadevållande subventionering. Fastställandet av unionens intresse byggde på en uppskattning av alla de olika intressen som berörs, bland annat unionsindustrins, importörernas och biodieselanvändarnas.

6.1 **Unionsindustrins intresse**

(211) Till följd av de befintliga åtgärderna har den subventionerade importen av biodiesel från Förenta staterna nästan helt upphört, vilket har inneburit en lättnad för unionsindustrin. Medan unionsindustrin visar positiva tecken på återhämtning från tidigare subventionering, t.ex. i form av ökad produktion och försäljningsvolym, har biodieselpriserna på unionsmarknaden minskat avsevärt och lönsamheten förblivit mycket låg, vilket innebär att industrin befinner sig i en bräcklig och sårbar ekonomisk situation.

(212) Om de gällande åtgärderna skulle tillåtas upphöra, skulle unionsindustrin med största sannolikhet möta ökad illojal konkurrens i form av betydande volymer av subventionerad import av biodiesel från Förenta staterna. Detta skulle sätta stopp för den pågående återhämtningen som unionens biodieselindustri för närvarande upplever, och sannolikt leda till att väsentlig skada skulle återkomma. Det är därför inte i unionsindustrins intresse att åtgärderna upphör.

6.2 **Icke-närstående importörers och handlares intresse**

(213) Endast tre importörer/handlare gav sig till känna och lämnade synpunkter. Ett företag hävdade att de nuvarande tullarnas nivå är oproportionellt hög och att en förlängning av detta skulle snedvrida och begränsa marknaden och leda till högre priser. De båda andra företagen hävdade att de gällande åtgärderna inte hade påverkat deras verksamhet och var neutrala med avseende på en eventuell utvidgning av nuvarande utjämningstullar.

(214) Resultaten av denna undersökning leder inte till slutsatsen att ett bibehållande av nuvarande åtgärder skulle begränsa marknaden och resultera i högre priser. Tvärtom minskade unionsindustrins priser under skadeundersökningsperioden, trots åtgärderna. Dessutom har unionsindustrin i dag tillräcklig kapacitet för att tillgodose unionens efterfrågan på biodiesel, och reservkapacitet för att tillgodose en framtida ökning av efterfrågan. De framlagda argumenten kan därför inte anses bevisa att ett bibehållande av de befintliga åtgärderna skulle strida mot importörernas och/eller näringsidkarnas intressen.

6.3 **Användarnas intresse**

(215) Endast en användare, ett oljebolag som köper biodiesel för att blanda med mineraloljor, gav sig till känna och lämnade synpunkter till kommissionen. Det förespråkade starkt att bibehålla de gällande åtgärderna, och hävdade att deras upphävande kan få förödande effekter på unionens biodieselmarknad och leda till att betydande volymer av subventionerad biodiesel strömmar in, vilket skulle resultera i en återkommande allvarlig skada för unionens biodieselindustri.

(216) Det finns inget som tyder på att de gällande åtgärderna har haft en negativ inverkan på användarna av biodiesel i unionen, och framför allt finns det inga belägg för att de gällande åtgärderna har haft en negativ inverkan på deras lönsamhet eller affärsverksamhet. I alla händelser har unionsindustrin, på grund av den stabila eller endast obetydligt ökade förbrukningen av biodiesel i unionen, tillräcklig kapacitet för att tillgodose nuvarande och framtida efterfrågan om efterfrågan skulle öka ytterligare. Upprätthållandet av åtgärderna skulle inte leda till ett otillräckligt utbud.

(217) Man kan därför dra slutsatsen att ett bibehållande av åtgärderna inte skulle strida mot användarnas intresse.

6.4 **Slutsats om unionens intresse**

(218) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl eftersom det inte låg i unionens intresse att upprätthålla de befintliga åtgärderna beträffande import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

7. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(219) På grund av slutsatserna om sannolikheten för att subventionering och skada ska fortsätta eller återkomma följer det därför i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen att de utjämningstullar för import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna, som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009, ändrad genom genomförandeförordning (EG) nr 443/2011, bör bibehållas i ytterligare fem år.

(220) Såsom anges i skäl 2 utvidgades de gällande utjämningsåtgärderna beträffande import av biodiesel från Förenta staterna till att även omfatta import av samma produkt som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, och import till unionen av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 % av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater.

(221) De utjämningstullar som ska bibehållas ska även fortsättningsvis utvidgas till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, och biodiesel i en blandning innehållande högst 20 % av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater.

(222) De exporterande producenter från Kanada som var undantagna från de åtgärder som utvidgades genom genomförandeförordning (EU) nr 443/2011 bör även vara befriade från de åtgärder som införs genom denna förordning.

(223) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1225/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull som omfattar import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallad biodiesel i en blandning innehållande 20 % eller mindre av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (Taric-nummer 2710 20 11 29), ex 2710 20 15 (Taric-nummer 2710 20 15 29), ex 2710 20 17 (Taric-nummer 2710 20 17 29), 3824 90 92 (Taric-nummer 3824 90 92 12), ex 3826 00 10 (Taric-nummer 3826 00 10 29, 3826 00 10 39, 3826 00 10 49, 3826 00 10 99) och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 90 90 19).

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser i fasta belopp ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Utjämningstullsats i euro per ton netto	Taric-tilläggsnummer
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc, Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives, Boston	211,2	A939
Företag som förtecknas i bilaga I	219,4	Se bilaga I
Alla övriga företag	237,0	A999

Utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (dvs. blandningens biodieselhalt).

3. I fall där varor har skadats före övergången till fri omsättning och säljaren har anpassat det pris som faktiskt betalats eller ska betalas till förmån för köparen, enligt villkoren i artikel 145.2 och 145.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([31]) ska beloppet av den utjämningstull som fastställs i punkt 2 minskas med en procentandel som motsvarar anpassning till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

4. Tillämpningen av den individuella tullsatsen för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska tullsatsen för ”alla övriga företag” tillämpas.

5. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Den slutgiltiga utjämningstull som gäller för ”alla övriga företag” enligt vad som anges i artikel 1.2 utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallad biodiesel i en blandning innehållande 20 % eller mindre av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (Taric-nummer 2710 20 11 21), ex 2710 20 15 (Taric-nummer 2710 20 15 21), ex 2710 20 17 (Taric-nummer 2710 20 17 21), ex 3824 90 92 (Taric-nummer 3824 90 92 10), ex 3826 00 10 (Taric-nummer 3826 00 10 20, 3826 00 10 30, 3826 00 10 40, 3826 00 10 89) och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 11), med undantag för sådana som producerats av de företag som anges nedan:

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Den tull som ska utvidgas är den som fastställs för ”Alla övriga företag” i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 598/2009, dvs. en slutgiltig utjämningstull på 237 euro per ton netto.

Utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

2. I fall där varor har skadats före övergången till fri omsättning och säljaren har anpassat det pris som faktiskt betalats eller ska betalas till förmån för köparen, enligt villkoren i artikel 145.2 och 145.3 i förordning (EEG) nr 2454/93 ska beloppet av den utjämningstull som fastställs i artikel 1.2 minskas med en procentandel som motsvarar anpassning till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

3. Den befrielse från tull som beviljats de företag som nämns i punkt 1 eller vilken beviljas av kommissionen i enlighet med artikel 5.2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura, som ska uppfylla kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den utjämningstull som införs genom punkt 1 tillämpas.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

([31]) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

Artikel 3

1. Den slutgiltiga utjämningstull som anges i artikel 1.2 utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallad biodiesel i en blandning innehållande 20 % eller mindre av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (Taric-nummer 2710 20 11 30), ex 2710 20 15 (Taric-nummer 2710 20 15 30), ex 2710 20 17 (Taric-nummer 2710 20 17 30), ex 3824 90 92 (Taric-nummer 3824 90 92 20), ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 30).

Utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling av icke-fossilt ursprung (dvs. blandningens biodieselhalt).

2. I fall där varor har skadats före övergången till fri omsättning och säljaren har anpassat det pris som faktiskt betalats eller ska betalas till förmån för köparen, enligt villkoren i artikel 145.2 och 145.3 i förordning (EEG) nr 2454/93 ska beloppet av den utjämningstull som fastställs i artikel 1.2 minskas med en procentandel som motsvarar anpassning till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

3. Tillämpningen av den individuella tullsatsen för de företag som anges i artikel 1.2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga III. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska tullsatsen för ”alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 4

1. Ansökningar om befrielse från den tull som utvidgas genom artiklarna 2.1 och 3.1 ska göras skriftligen på ett av Europeiska unionens officiella språk och ska undertecknas av en person som har rätt att företräda det ansökande företaget. Ansökan ska skickas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat H
Kontor: Rue de la Loi/Wetstraat 170, CHAR 04/034
1049 Bryssel
BELGIEN
E-post: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. I enlighet med artikel 23.6 i förordning (EG) nr 597/2009 får kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, genom beslut tillåta att import från företag som inte kringgår de utjämningsåtgärder som införts genom förordning (EG) nr 598/2009 befrias från den tull som utvidgas genom artiklarna 2.1 och 3.1.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 14 september 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA I

Företagets namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED & F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A941

Företagets namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries Ltd	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940

Företagets namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A941
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940

Företagets namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941

BILAGA II

Den giltiga faktura som avses i artiklarna 1.2, 2.2 och 3.2 ska innehålla en försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid företaget som utfärdat fakturan och som innehåller följande:

— Tjänstemannens namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.

— Följande försäkran:

”Jag intygar härmed att de [*mängd*] fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, som säljs för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [*företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer*] i [*berört land/berörda länder*]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

BILAGA III

Den giltiga faktura som avses i artikel 3.3 ska innehålla en försäkran som är undertecknad av en tjänsteman vid företaget som utfärdat fakturan och som innehåller följande:

— Tjänstemannens namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.

— Följande försäkran:

”Jag intygar härmed att de [*mängd*] fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, som säljs för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [*företagets namn och adress*] [*Taric-tilläggsnummer*] i Amerikas förenta stater. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”